
JUBILEUM UITGAVE

●

1967

25

j

a

a

r

1992

●

O L A T

25-JARIG JUBILEUM OLAT

INHOUD

- 1 VOORWOORD
- 2 12 1/2 JAAR
- 6 DE TWEDE EPISODE
- 12 EEN WANDELAAR IS OOK MAAR EEN MENS
- 15 VOORZITTER 16-11-85 - 7-4-88
- 16 DRIE JAREN VOORZITTER w.s.v. OLAT 19-11-1988 - 16-11-1991
- 19 EEN KORTE TERUGBLIK EN DE WENSEN VAN DE HUIDIGE VOORZITTE
- 20 KANTEKENINGEN DOOR DE JAREN HEEN
- 38 DEELNEMERS WANDELWEGEN OVERZICHTEN
- 41 TOT SLOT

VOORWOORD

Met veel genoegen schrijf ik het voorwoord voor dit jubileumnummer, naar aanleiding van ons 25 jaar bestaan.

Dat deze editie inhoudelijk en qua uiterlijk nog al afwijkt van het normale clubblad zal iedereen zeker zijn opgevallen.

In deze jubileumuitgave hebben zo wel de oprichter, tevens eerste voorzitter van de OLAT, als zijn opvolgers die de voorzittershamer in de afgelopen jaren hebben gehanteerd, getracht een beeld te schetsen van de afgelopen 25 jaar.

Tevens hebben ze, ieder op zijn eigen manier, hun ervaringen en gevoelens duidelijk weergegeven.

Dat er naast de vele prettige momenten ook veel teleurstellingen waren, was vaak niet te voorkomen.

Waar de verantwoordelijkheid door veel (vrijwillige) mensen gedragen wordt, is het moeilijk EEN lijn aan te houden. Toch is dat noodzakelijk voor een goede gang van zaken. Juist het eigenmachtig afwijken van die lijn levert meestal meer problemen dan voordelen op.

Naast de minder prettige aangelegenheden waren er voor hen gelukkig ook een aantal hoogtepunten.

Vanaf begin van haar bestaan is OLAT een buitenbeentje geweest. En dat is niet veel veranderd in de loop van haar 25 jaar bestaan.

Men moet dit zeker niet als negatief aanmerken, want dat is het beslist niet. We waren in eerste instantie een clubje van individuele wandelaars en zeker geen GROEPS lopers. Nu zijn we geen wandelclubje meer maar een wat grootschalige organisatie op wandelgebied.

Voor zo ver mij bekend, is er in den lande geen enkele wandelsportvereniging die zoveel verscheidenheid in haar pakket heeft als OLAT.

Dit heeft ongekend grote voordelen voor haar leden en de andere wandelaars die met OLAT in contact komen.

Voor haar bestuurders levert dit nogal veel werk op en soms ook nog een aantal problemen.

Hoe men ook over deze zaken mag denken, door de jaren heen is OLAT door toedoen van vele, geworden wat ze nu is. Er zit ook een zeer positieve kant aan deze medaille.

Al zijn de gewezen voorzitters niet helemaal tevreden over hun ambtsperiode, ze hebben toch een grote bijdragen geleverd aan dat gene wat OLAT tot op heden is.

Telkens opnieuw heeft een ander de hamer weer overgenomen.

De oud-voorzitters en de meeste ex-bestuursleden zijn toch wandelvrienden gebleven, en zo hoort het ook.

Door het huidige bestuur wordt nog vaak een beroep gedaan op oud-bestuurders omdat hun kennis en ervaring nog steeds van pas komen.

In het algemeen is de opmerking van ex-bestuurders over hun bestuursperiode bij OLAT : ik heb er geen spijt van, ik had het niet willen missen al was het soms erg zwaar en soms ook nog ondankbaar.

Mijn persoonlijke mening is, dat er in de afgelopen 25 jaar door inzet van hard werkende bestuurders en de medewerking van velen in een soms zeer moeilijke tijd een prachtig stuk werk is geklaard. En daar mogen we trots op zijn. We zijn al deze mensen veel dank verschuldigd.

Zelf hoop ik dat ik me met u nog vele jaren voor OLAT in kan zetten, om zodoende een aanzet te geven voor de komende 25 jaren.

Tot slot zou ik eenieder willen vragen om de OLAT-evenementen te blijven bezoeken, uw bestuurders te blijven steunen en vooral OLAT met trots naar buiten uit te dragen.

Wanneer men zich daar daadwerkelijk voor inzet, dan is het best mogelijk dat over 25 jaar een andere voorzitter in een heel ander voorwoord op de dan verleden 25 jaar kan terug zien.

Jos Koolen. (voorzitter)

NACHTTOCHT.....

De mens,
waarmede ik onlangs liep,
door het nachtelijk geniep;

kende...
in 't duister elk pad, ied're plek;
herkende elke vage vlek!

Leidde...
mij veilig langs huis en heg,
over 's lands donkere weg!

Breed...
van gebaar, krachtig van woord,
beschreef hij mij oord na oord;

waarlangs...
wij met zijn tweeën gingen,
besprekende álle dingen!

Uur...
na uur stapten wij daar voort,
in dit begenadigd oord!

Donker duister...
omsloot ons als zwart fluweel;
wij waren één met 't struweel!

Peppels...
als kaarsenrijen neergeplant,
beschermenden ons aan elke kant!

Geleidelijk,
kwam in het vroege kille uur,
een einde aan het zoet obscuur!

De zon...
kleurde 't landschap licht en lichter;
't einde van de tocht kwam dichtel!

Zichtbaar...
werd 't vadsig vredig vee, rood en bont,
dampend grazend in de morgenstond!

O Brabant...
wat ben je toch geweldig mooi!
Ik loop grág daar rondomme Rooi!

12 1/2 jaar

Dit jaar, en wel op 23 november 1992, zal het 25 jaar geleden zijn dat w.s.v. OLAT werd opgericht.

Om alleszins begrijpelijke en te respecterende redenen werd dit feit echter al op 27 en 28 juni 1992 herdacht met een jubileumtocht over diverse afstanden door de provincie Noord Brabant.

Omdat ik mij, naar aanleiding van dit a.s. jubileum had voorgenomen een 'terugblik' te schrijven, ben ik reeds in een vroeg stadium begonnen zoveel mogelijk te weten te komen over wat destijds nu eigenlijk de aanleiding is geweest om OLAT op te richten!

Echter, hoe goed mijn bedoelingen ook waren, vroeger of later zou ik onherroepelijk zijn blijven steken in het moeras van mijn eigen onmacht. Onmacht, omdat ik alles uit de tweede hand; alles van horen zeggen moest hebben!

Vier kantjes had ik volgeschreven! Namen en nog eens namen! Maar feitelijk, inhoudelijk had ik niets geschreven! Ja, wellicht halve feiten, halve waarheden.

Al is dit uiteraard gemakkelijk te verklaren, immers ik ben een buitenstaander en kom niet uit het Brabantse. En, natuurlijk kòn ik niet weten, wat er zich allemaal had afgespeeld toen, vóór en na 1967!

Daarom....geef ik bij deze de pen aan Cornelis van Montfort, één der oprichters en 12 1/2 jaar eerste voorzitter van OLAT!

Alleen hij is in staat een zuiver inzicht te verschaffen in wat hem en anderen uit Olland en omgeving bewogen hebben een nieuwe wandelclub op te richten!

Vele namen van wandelaars uit die 'eerste' tijd, blijven onvermeld. Maar in de gesprekken met CvM vielen regelmatig de namen van Philip Krul, Mart Kasteleyns, Bram van Houweligen, Jan Vijverberg, Henk Venema, Piet Borst, Wim van de Velden, Mari Scheffers, Loek Labout, enz., enz.

Vele feiten, zoals de teamkampioenschappen uit de jaren 1968/70; de snelwandeltrainingen in het weekend door Gerrit Tigchelaar; de centrale plaats die de hoeve 'Anno Santo' in de eerste jaren innam, met in de tuin langs de Ollandse weg al die kleurige vlaggen uitbundig wapperend in de wind, blijven eveneens onvermeld!

Maar óók, na zoveel jaren van zwijgen te vertellen van de nimmer vergeten dankbaarheid en vreugde om ontstane vriendschappen!

Maar óók, te vertellen over minder fijne herinneringen, die nu eenmaal schijnen te moeten worden verwerkt in het leven van de mens!

Zoiets is óók onontkoombaar in een leven als die van de mens Cornelis van Montfort. Een mens die met alles wat hij in zich had aan energie in dat magere tanige lijf, schier onvermoeibaar bezig was met zijn boerderij en have. De constante zorg voor het gezin en de nooit aflatende verantwoordelijkheid om het reilen en zeilen van OLAT, waarvan hij 12 1/2 jaar voorzitter was. EEN TERUGBLIK....

Ik wil beginnen bij de tijd toen er nog geen sprake was van OLAT. Of je nu gelovig bent of niet, ieder mensenleven is een uitdaging! En mensen, die geen uitdaging aangaan, zullen saai door het leven gaan.

De jaren '60 waren de tijd van de grote uitdaging. Ik noem u Paus Johannes, John F. Kennedy, Maarten Luther King en vele anderen. Het was de tijd dat mensen, alleen of met anderen, een nieuwe tijd en tijdgeest propageerden. Ik herinner me nog levendig de Pax Christi voettocht van middelbare scholieren, die vanuit de dorpen in de omgeving van Den Bosch naar Sint Jan of de Veemarkthallen optrokken, onderweg overleggende en nadenkend, hoe men samen een nieuwe gemeenschap kon vormen.

Ik herinner me nog goed hoe zo'n stel jongens en meisjes, op verzoek van mijn vrouw en mij, bij ons op de stal koffie kregen, en hoe zij vertrekkend het lied zongen van: "Pelgrimstocht der mensheid, veertig jaar woestijn.....!"

Wat is de taal een machtig wapen om mensen tot elkaar te brengen!

Wij leefden in meer en mindere mate gelukkig samen met ons vee en ons werk. Als we maar gezond bleven!

We hadden al het een en ander meegemaakt!

In de herfst van 1965 ben ik ziek geworden. Ischias! Alles moest doorgaan, en er kwam maar geen genezing. De ellende die je meemaakt als je je van gezond tot een wrak voelt worden! De uitdaging om weer iets te kunnen, kwam langzaam naar boven! Ik had altijd gehoopt eens een Kennedy-tocht te lopen. Niet omdat ik wandelervaring had, maar enkel en alleen om de uitdaging van John F. Kennedy zelf, en al de mensen die deze uitdaging beantwoorden.

Toen ik het dieptepunt van mijn ziekte gepasseerd was; geen tanden meer in mijn mond had en ik best als fotomodel van een Sahelman had kunnen dienen, las ik in de krant dat er in Boxtel weer een Kennedy-tocht georganiseerd zou worden. (het waren tochten en geen marsen!)

Mijn gedachte was, nu of nooit! En het werd nul 'n Doktersverklaring was er voor nodig. Deze kreeg ik op grond van mijn wilskracht, maar niet vanwege mijn gezondheid!

25 Juni 1966 's avonds startten wij vanuit café "Marktzicht" in Boxtel. Uit Olland liepen er nog twee jongens mee, nl. Adri van de Wetering en Gerard Brouwers. Aangezien ik geen enkele wandelervaring had en nog alles moest leren, en ik dus met een schone lei begon, liep ik op laarzen mijn eerste Kennedy-tocht uit. Niet alleen was ik geslaagd maar ook had ik ondervonden hoe fijn 't was met veel mensen samen te zijn; elkaar ondersteund de weg te zoeken naar 'n doel!

Later zou je je eigen ervaring ook aan anderen dienstbaar maken. En, dat is het mooiste in de wandelsport!

Drie weken later gingen wij met 2 anderen naar de K4 in Eindhoven 70 km wandelen. Nu op gymschoentjes, wat wel een verbetering was. Ik had die nacht het gevoel of ik steeds bergaf liep!

Langzaam aan groeide het groepje belangstellenden voor het wandelen aan. Organisatoren voelden wij ons niet. Wel heb ik op 19 Jan. 1967 een ingezonden stuk gestuurd naar "Boer en Tuinder". (Hierin houdt CvM een pleidooi om, binnen het kader van de sportactiviteiten van de K.P.J.sportclubs, een speciale KPJ Kennedy-tocht te organiseren! Bert S.)

Hierop kwam weinig respons! Jammer! Want de K.P.J.organisatie had de kans iets te organiseren waar velen zich toch wel in konden vinden! Of hadden de KPJ voormannen dit wellicht zèlf moeten ontdekken, en niet een wildvreemde boer?

In de zomer van 1967 hadden we, zoals gebruikelijk, weer een vakantiekamp voor jongeren op de boerderij uit Spoordonk, en hieruit groeide ook weer het idee om samen iets te doen aan wandelen! Ook in Olland zelf kwamen er steeds meer belangstellende en wij wandelden links en rechts. Met name denk ik aan Joop Jung, Sjef en Jo Ploun, Willy v.d. Wiel, Gerard Brouwers, Adri van der Wetering, Chris Buiting, Ad Hermens, Piet van Haaren, Maria en Huub van Gerwen, Bert en Rinus Vervoort, Leo van Aarle en niet te vergeten Anton Buiting.

Vóór de oprichting van OLAT hebben al die enthousiastelingen samen gewandeld in Oisterwijk, en toen werden er plannen gemaakt om een wandelclub op te richten en zèlf een winterserie nachttochten en in Mei, een Kennedytocht te organiseren!

Alvorens wij daaraan begonnen, zijn wij in oktober gestart met een wilde winterserie-tocht richting Spoordonk met een rustplaats bij de familie de Kroon. Mijn vrouw en Anton Buiting verzorgden de tocht en hadden voor ieder een praatje!

Natuurlijk moest er een Vereniging opgericht worden, want er kon altijd wel iets gebeuren! De

organisatoren vonden dat de W.A. 't beste via de aansluiting van een landelijke Vereniging (bond) geregeld kon worden. Wij hebben contact opgenomen met Dhr. Balster uit Oss. Voor de NWB werd gekozen omdat ook het Rooise "Haverland" bij de NWB was aangesloten. Wij wilden geen concurrentiestrijd aangaan. Ook vonden wij destijds deze organisatie de beste, omdat zij tóchten en geen marsen organiseerden.

23 November 1967 zou de oprichting plaats hebben in café "Rijken-Toelen" in 't centrum van Olland!

Op het laatste ogenblik belde Dhr. Balster nog op, dat hij vanwege de mist niet kon komen. Waarop hij prompt tot antwoord kreeg: "Dan richten wij vanavond toch de Vereniging op en dan zullen wij ons wel aansluiten bij de KNBLO".

Dhr. Balster kwam wel opdagen, en het werd een goede vergadering! Ook Dhr. van Mierlo was namens "Haverland" aanwezig! Hij ging met de zekerheid naar huis, dat er van ons geen concurrentie van groepjes te duchten was. Wij zagen de toekomst in vrije mensen, die niet in een rijtje hoefden te lopen. Er waren een 11-tal mensen aanwezig toen, op die avond in November. Het bestuur werd gekozen! Naast Leo van Aarle, J. Ploun, Anton Buiting en mijn vrouw, werd ik als voorzitter in functie gekozen.

Toen wij na afloop de mist ingingen, met een lege kas, heel veel goede wil, maar geen ervaring, toen begon 't werk pas!

De eerstvolgende vergadering stond als punt 1, de naam van de club op de agenda. Op voorstel van Sjef Ploun werd 't O.L.A.T. of de Ollandse Lange Afstand Tippelaars!

Dit wekte voor buitenstaanders nogal verwarring, omdat men dacht dat wij een zuidelijke filiaal van L.A.T. werden.

Punt 2, was de winterserie

Punt 3, was de a.s. Kennedy-tocht in Mei 1968

Punt 2 leverde geen moeilijkheden op, we hadden al een beetje ervaring.

Punt 3 was moeilijker. Wij zouden contact opnemen met de organisaties van soortgelijke tochten van Sittard, Bergeijk, Bostel, Den Bosch en Someren en bij hen gaan vernemen, hoe de organisatie op touw gezet werd. Zelf ben ik, met of zonder anderen, op al die adressen geweest, en heb ik de andere niet mee-geweest zijnde bestuursleden, volledig ingelicht over alles! Er moesten werkschema's gemaakt worden met taakomschrijvingen. De start van alle deelnemers gebeurde op eenzelfde ogenblik, maar zodra de snelsten uitliepen, waren de andere deelnemers nog allemaal onderweg!

Er moesten caférusten uitgezocht worden, en er moesten wagenrusten komen. En dit op tijden

die op de minuut moesten kloppen, met mensen die 100% gemotiveerd konden werken.

En dan... er moesten deelnemers komen! Dus, dat werd circulaire uitdelen, kranten informeren en kennissen bewegen om te komen! In de "wandelwereld" hadden we nog weinig bekend. Toch verschenen er 110 deelnemers aan de start, met namen als Mart Kastelij, Piet Borst, Mari Scheffers, Bram van Houwelingen, Toon en Jan Bruel, Jan Ritterbeeks, Mej. Adri van Dirven, Nico Schrotten, Cor Peters, Frans Staal, Mej. Anny Schakenraad, om er enkelen te noemen.

Alles verliep tot volle tevredenheid, met een hoog percentage uitlopers.

Wij waren allemaal blij en konden ons toen aan de verdere uitbouw van de Vereniging gaan wijden. Het zou en het moest worden een club van vrienden. De contacten, die er al eerder geweest waren met andere Kennedy organisaties werden hechter aangehaald.

's-Hertogenbosch, Someren, Bergeijk en O.L.A.T. maakten samen reclame. Dit tot ergernis van de NLAWB, waar ook wij aansluiting bij zochten. De NWB vond dit niet nodig, maar wij vonden het nuttig.

Waarom de NLAWB geen aansluiting zocht bij de organisaties van de "wilde" tochten, was voor mij een raadsel in een tijd dat ketters, scheurmakers en schismatieken allen "broeders en zusters in Christus" werden. Hier kon dit niet!

Later, toen ik geen lid meer van OLAT was, zag ik bij praktisch iedere "wilde" tocht, hoe de Heren Bestuurders van de NLAWB, hun wilde collega's het hof maakten en, in vele gevallen met succes!

Omdat ik zelf nogal eens op een wandeltocht meeliep, trof ik er ook andere mensen. Een ervan was Chris v.d. Heuvel, de latere voorzitter van de Wolstad. Chris huldigde de stelling: "Als je werkelijk iets betekenen wil met wandelen, moet je in Engeland de 100 EM gelopen hebben!"

Mijn langste afstand was 100 km, maar het zou gaan gebeuren! Op 49-jarige leeftijd in Bristol is het gebeurd in 22.24.44 als eerste OLAT lid, met een KNAU licentie van Fortuna '67.

't Is een belevenis op zich, die je nooit zult vergeten. Dit om je eigen persoonlijke belevenissen, maar ook om de sociale en a-sociale contacten met je collega wandelaars.

Intussen waren er in het bestuur nogal eens wijzigingen gekomen. 't Secretariaat wisselde van Anton Buiting en Mies Ketelaars, Jan Verstappen, Anton Beyers in Frits Verhees. Vooral de 2 laatsten brachten veel wandelervaring, plus organisatie talent mee.

Het clublokaal veranderde van Rijken in de "Ossekop" van van Kemenade, de

Harmoniezaal van Hermes en "De Gouden Leeuw" op de markt in Rooi en , startten wij vaker ook vanuit sporthal "De Streepen". Na 2x 100 EM in Engeland groeide bij mij 't plan ook de eerste 100 EM in Europa te organiseren, maar dan op een andere basis dan in Engeland.

- 1e - Zowel voor dames als voor heren
- 2e - Ook zonder KNAU licentie is iemand in staat 100 EM te wandelen.
- 3e - En dan niet elk jaar, maar om de 3 of 4 jaren, om ook andere organisaties de kans te geven dit evenement te organiseren.

Maar wij moesten 't allereerst nog in 't landelijk wandelprogramma opgenomen zien te krijgen. Daarvoor was een vergadering noodzakelijk van de NLAWB in Boerke Mutsaert in Tilburg.

Daar ook hebben wij als OLAT vertegenwoordigers ondervonden, hoe klein zich groot wanende bestuurders kunnen zijn!

Er zouden grote brokken zijn gemaakt als Jan Vos uit Purmerend, destijds voorzitter van de LAT er niet was geweest.

Wij moesten eieren voor ons geld kiezen! Maar mochten in plaats van de 100 EM wèl een 100 km tocht organiseren, alsmede de kortere afstanden.

Pas, na afloop, als we een voldoende zouden krijgen, dan ja mochten wij het jaar daarop de 100 EM organiseren.

Ondanks de weinig verenigingsdeelnemers; 2x RWV en 2x LAT noteerde wij 24 deelnemers op de 100 km, waarvan er 21 de tocht uitliepen.

In 1973 was 't dan zover! Onze eerste 100 EM, volgens ons schema en naar onze uitzichten! En met succes! Wat zeg ik, met groot succes! Een feest om nooit te vergeten! Met alle grote namen van die tijd. Met een tiptop verzorging en de show erom heen bij start en finish!

In 1980 zou ten derde male het spektakel van de 100 EM plaatsvinden. Wij hadden intussen de speldjes met het CC No. voor de deelnemers van de vorige keer, en nu in voorraad.

Ons draaiboek van de vorige keer was er nog! Maar de omstandigheden waren wel iets veranderd!

Eens zou "Anno Santo" niet meer als finishplaats kunnen functioneren en daarom kozen we voor de sporthal "de Streepen".

Een nieuwe route dus! Andere posten! Enz., enz.

'Maar de mens wikt, en het ergste wat mij toen kon overkomen was, dat mijn vrouw een hartaanval kreeg! 5 Weken voor 't ging gebeuren! Daar sta je dan!

't Moest doorgaan, maar dat vroeg van mij bovemmenselijk veel en van mijn medebestuurders méér dan waartoe ze bereid hadden móéten zijn!

Goede afspraken werden gemaakt, maar als 't erop aakwam, was ik de enigste die zich aan zo'n afspraak hield.

Toen, na 12 1/2 jaar heb ik gekapt! 't Kon gewoon niet meer! En, 't had zo goed gekund, want alles stond praktisch op papier!

En na 12 jaren heb ik geen enkele excuus van een van mijn collega's gehad, zelfs geen smoesje!

ONLANGS.....

Onlangs keek ik verrast over mijn schouder,
omdat ik iemand te herkennen dacht!
Iemand, met wie ik te wandelen placht,
In verstilde jaren, in voorbije jeugd!
In 'n tijd vol elan en sportieve vreugd,
en wij werden, zo leek het, nimmer ouder!

Onlangs keek ik verbaasd over mijn schouder,
maar keek niet om in wrok of wrange spijt!
Immers, ik ben maar 'n zuchtje in de tijd,
en de tijd heeft maling aan mijn zuchten
om zoete, instee bittere vruchten,
en lacht: "Toen was je jong, nu ben je ouder!"

In het volgende stuk beschrijft het erelid Theo Tromp hoe hij zijn bestuurstijd heeft ervaren en hoe hij bij O.L.A.T. terecht kwam. Hij heeft samen met vier van de voorzitters in het bestuur gezeten. Hij heeft vrijwel alle functies vervuld, zo was hij o.a. secretaris/redacteur, vice-voorzitter, waarnemend voorzitter, verzorgde de ledenadministratie en de financiële administratie en was met de clubreizen belast. Nu werkt hij in de commissie Clubreizen.

Cornelis van Montvoort

DE TWEDE EPISODE.....

Het was in 1975, dat ik verhuisde, door een overplaatsing van het Zuid-Hollandse Leiderdorp naar de Brabantse plaats Geldrop. Als actief wandelaar, lid van RWV, kwam ik tijdens mijn zuidelijke tochten met diverse OLAT leden in aanraking, maar tijdens de Friese Elfstedentocht kwam ik door omstandigheden in aanraking met de OLAT-secretaris Frits Verhees. En met hem ging ik regelmatig daarna mee om in België te wandelen. Om ook op de hoogte te zijn van deze tochten gaf ik mij bij Frits op als lid en zette mijn lidmaatschap bij RWV om in een passief lidmaatschap. Nu kende men bij OLAT toen nog aspirantleden, en men kon pas als lid aangenomen worden tijdens de Algemene Leden Vergadering. In de maand oktober 1977 vroeg Frits of ik niet eens zou willen helpen tijdens een OLAT-tocht. Op zijn verzoek ging ik in, en bij de winterserietocht van november polste Frits mij of ik eventueel bereid zou zijn, mocht het gerucht waar zijn dat de voorzitter tijdens de ALV zou aftreden, om als vijfde man in het bestuur zitting te nemen. Tijdens de Algemene Leden Vergadering werd er geen woord gerept over aftreden, dus was ik ook geen kandidaat. Het maandblad van januari 1978 viel in de brievenbus, waar ik tot mijn grote verbazing las dat Cornelis van Montfort zijn voorzitterschap had neergelegd. En tijdens de winterserie van januari werden handtekeningen verzameld om een Buitengewone Leden Vergadering bijeen te roepen. Deze vond plaats op 12 februari 1978. Frits Verhees en Jan de Wert vroegen mij of ik mij kandidaat wilde stellen, waar ik mee instemde. In een turbulente vergadering werd er een schorsing gehouden, waarna de bestuursverkiezing zou worden gehouden. Na de schorsing bleek dat Frits en Jan zich hadden teruggetrokken en stonden er vijf namen op het bord, waaronder de mijne, welke allen gekozen werden.

Twee dagen later op 14 februari werd in Someren bij de zieke Tonny Bergh de eerste bestuursvergadering gehouden en omdat ik regelmatig een stukje voor het maandblad schreef kreeg ik de functie van secretaris en redactie maandblad naar mij toegeschoven.

Dit betekende voor mij bijna wekelijks (1 of 2 keer) van Geldrop met de bromfiets naar Sint-Oedenrode voor type-, stencil en vergaarwerk. Daarnaast werd mijn functie de verzorging gereedmaken tijdens de tochten wat voor mij geen probleem vormde, want als commandant keukengroep was ik gewend voor grotere aantallen mensen te velde te koken. Ook verzorgingsmiddelen als pannen, soep, thee e.d. had ik ruim ter beschikking. En al spoedig werd de verzorging van O.L.A.T. met soep, fruit, koffie en brood uitgebreid.

Voor een winterserietocht stonden we 's morgens om zes uur thee, soep en koffie te maken tezamen met Marietje, en het brood te smeren en te beleggen. Cornelis ging bij Jan Emans achterop de bromfiets de route pijlen (verf). Om 9 uur moesten we dan bij de sporthal De streepen zijn voor de inschrijving en na de gezamenlijke start om 10.00 uur reden we naar onze eerste verzorgingspost. Zodra de laatste wandelaar voorbij was verkasten we ons naar 7 à 10 kilometer voor het einde om wederom een post in te richten. En als die opgeheven werd en we hadden nog iets over werd er nog een tussenpostje ingezet. Nu gingen de parcoursen uit die tijd bij O.L.A.T. voornamelijk over verharde wegen, een instelling die in 1978 langzaam veranderde bij de winterserietochten. Ik mocht ook een aantal routes gaan uitzetten, dit kon ik combineren met mijn werk. Dit had voordelen maar ook veel nadelen, want elk jaar moest ik 7 tot 10 keer een 10 tot 17 dagen op oefening.

Het doel van de vereniging was volgens de statuten de lange afstandswandelsport en het prestatiewandelen te bevorderen. De minimum leeftijd lag op 13 jaar en de kortste afstand was sinds korte tijd 20 kilometer. Nu had O.L.A.T. voor

hun leden, die in Engeland wilden starten een samenwerkingsverband met de Rooise atletiekvereniging Fortuna '67. Hier hadden we een contactpersoon die voor ons een soort wedstrijdsecretaris was. Onze wedstrijdleden hadden onder de naam Fortuna '67 een wedstrijdlicentie. Ondanks de goede samenwerking vond ik het steeds jammer in de uitslagen niet O.L.A.T. maar Fortuna '67 te vinden. In 1979 kreeg ik bijval en werd besloten om ons zelf aan te sluiten bij de KNAU. Dit betekende dat we een clubtenuue nodig hadden. Het oude clubtenuue (witte trui met een rood wit blauwe bies) bleek technische uitvoerbaar. RWV had groen, de sv de LAT had blauw, dus O.L.A.T. werd een rode broek. Via contacten met een firma in voetbehandelingsprodukten kwamen de eerste O.L.A.T.-shirts, daarnaast werd een compleet verzorgingsteam met voertuig, raamaffiches, ereprijzen aangeboden voor het komende Internationaal Wandelevenement. Maar hierin kon onze voorzitter zich niet vinden en hij stelde nogal wat voorwaarden, waarop de firma het voor gezien hield. Wel waren de shirts een feit. In het jaar 1980 zou voor de 3e maal de Continental Centurion gehouden worden en voor de Kennedytocht over 50 EM werd een speciale Kennedy-vriendenspeld geslagen. Prins Claus kreeg een uitnodiging om deel te nemen, die netjes en beleefd werd afgeslagen. De voorbereidingen voor dit evenement waren in volle gang. Cornelis met Jan v.d.Velden zorgde voor de wedstrijdparkeers en de afspraken met politie, EHBO en gemeente en zij waren bijna wekelijks aan het meten. Van onze wedstrijdsecretaris Rob Lasschuit, die in Etten Leur woonde, lag zijn vrouw al ruim 5 weken in het ziekenhuis. Zelf was ik belast met het maandblad, persberichten, circulaire, inschrijvingen, advertenties en de recreatieve parcoursen en was half mei voor veertien dagen op oefening. In de maand mei had ik het maandblad gestencild, maar ik hoefde hem niet mee in elkaar te zetten. Groot was mijn verbazing en ook wel kwaadheid, toen ik het blad las waar een voor mij onbekende bladzijde in zat en een brief waarin stond dat onze voorzitter zijn functie had neergelegd. Ik was toen niet op de hoogte dat een hartaanval van Marietje van Montfort hieraan debet was.

Als waarnemend voorzitter riep ik het bestuur bijeen en wij besloten om eerst het Internationaal Wandelevenement te laten slagen en dan pas over de bestuurssamenstelling te praten. Dit betekende bijna een maand halve dagen verlof nemen om opnieuw alles na te gaan en afspraken te maken met politie, EHBO, e.d. Vier legertenten vormden de verzorgingsposten en de centrale verzorgingspost. Het evenement verliep goed, en voor de verzorgingsposten bevoorrading zorgden Frans Peters en Frans v.d. Oever (onze chauffeur op de clubreizen van nu),

alleen na afloop van het evenement waren we nog met een paar man (3!!) over om alles weer af te breken, weg te brengen en administratief te verwerken. Na ruim 48 uur nonstop in touw te zijn geweest konden we zeggen het zit er op.

Het jaar 1980 betekende voor O.L.A.T. grote veranderingen. Na het Internationaal Wandelevenement besloten we dit evenement voortaan jaarlijks te organiseren. O.L.A.T. had geen jaarlijkse tocht met landelijke en internationale bekendheid, zoals andere verenigingen. RWV had Nijmegen-Rotterdam, de LAT Amsterdam-Leeuwarden, Hart van Brabant Amsterdam-Tilburg en de Wolstad de Officiële Kennedytocht. Voordelen waren buiten de naam, dat alle wandelaars wisten dat het weekend na de Hemelvaart het Internationaal Wandelevenement werd gehouden. Het draaiboek was gereed en we konden steeds meer een beroep doen op ervaren verzorgers(ers) en zij hielden er rekening mee. Adressen van wandelaars waren bekend en de adverteerders waren ook direct bereid om weer een advertentie te plaatsen, zodat de kosten van het evenement steeds beperkt kon blijven.

Ook werd besloten om de Sportweekendtochten volledig recreatief te maken en vanaf 1981 uit te breiden met de zaterdag. Zodat er elke dag een andere route gewandeld kon worden en voor overnachtingsruimte van zaterdag op zondag zou worden gezorgd.

Het nu bekend O.L.A.T.-mannetje, Appie Happie, dat vanaf mei 1977 op ons maandblad was verschenen, kwam, na toestemming van de maker Dick Bruynestein, op de O.L.A.T.-trainingspakken en shirts. Hans Hoek maakte de nu bekende OLAT-pijlen met daarin het OLAT-mannetje. Deze pijlen kreeg zelfs later een plaats op de officiële OLAT-stukken en stempels.

De clubreis naar de 100 Engelse Mijl werd in 1980 nog onder leiding van Cornelis van Montfort succesvol georganiseerd, maar voor 1981 zou ik dat op mijn schouders nemen.

In het zelfde jaar werd er een hoorzitting gehouden i.v.m. het feit dat in 1982 Sint-Oedenrode, Hasselt en Eindhoven 750 jaar stadsrechten vierden. Tijdens de hoorzitting zag ik de mogelijkheid een grote wens van mij te verwezenlijken. Een wandelweg, zoals ik er al zoveel in Duitsland had gewandeld. Een wandelweg tussen Hasselt via Eindhoven naar Sint-Oedenrode. Ons idee werd bij de commissie goed ontvangen en men deed een verzoek ook Roermond hierbij te betrekken, zo ontstond de Rondweg 750 jaar Stadsrechten.

In het najaar liepen Jan van de Ven en ik de GR-56 van Eupen naar Ovifat en wij waren vol lof over deze prachtige tocht. Dit werd uiteindelijk de basis van een nieuwe loot van

OLAT-secretaris moet zaterdag toezien

Theo Tromp: „Voor Vierdaagse draai ik m'n hand niet om”

Eindh. Dagblad 23 mei '80

GELDROP - Als op zaterdag 31 mei het startsein wordt gegeven voor de derde grote wandeltocht van het Sint-Oedenrode OLAT, wordt dat afzien voor de Geldroppenaar Theo Tromp. Niet omdat hij opziet tegen de te lopen 100 Engelse mijlen, maar omdat hij, als secretaris van de organiserende vereniging, zelf niet mee kan lopen.

Want (snel-)wandelen, dat mag hij graag doen. Per jaar legt hij zo'n 3000 kilometer af, gewoon wandelend of zich voortbewegend met die merkwuurde ritmiek van snelwandelaars. Tromp is alweer zo'n twintig jaar actief in de snelwandelsport, en voorlopig niet van zins ermee te stoppen. In Sint-Oedenrode komend week-einde staat hij langs de kant om erop toe te zien dat de organisatie soepel verloopt, maar daarna wachten weer diverse, in snelwandentempo op te peuzelen trajecten.

Verslaving

„Het is vanaf het moment dat ik ermee kennis maakte, een verslaving geweest. Ik kwam ermee in aanraking in Den Haag toen ik daar nog woonde en bij de korfbalclub zat. Ik zag die mannen op een gegeven moment lopen en ik dacht, dat probeer ik ook eens. Toen ben ik van Den Haag naar Delft gelopen. Ik kreeg er achteraf wel voor op mijn donder omdat het uit den boze was zoiets op zondag te doen. Dat was de Dag des Heren en zo, maar ik had het toch voor elkaar.”

„Het is geleidelijk meer geworden. Afstanden van zo'n vijftig kilometer, ach dat weet je tenslotte wel. Je wil eens iets meer. Van vijftig naar honderd kilometer enzovoorts. Het is tenslotte uitgekomen op de afstand Parijs - Schoonhoven, vijfhonderd kilometer die ik in vijf dagen gelopen heb. Tja, dan draai je natuurlijk voor een Nijmeegse Vierdaagse je hand niet meer om, al blijf ik die wel lopen, want die is beregezellig.”

„Dat namelijk is het belangrijkste motief om al die enorme afstanden af te leggen. Je wil iets presteren, natuurlijk, maar het gaat vooral om de gezelligheid in zo'n groep. Je begint die mannen wat te kennen, je hebt samen al heel wat kilometers gevretten. Dat geeft saamhorigheid en voldoende grond om er de volgende keer weer opnieuw voor een flinke afstand tegenaan te gaan.”

„Soms, na pakweg zestig kilometer en om vier uur in de nacht bekruipt je weleens het gevoel: wat loop ik hier nou toch te doen, ik hoor lekker in mijn bed te liggen of met een flinke pils in de hand in een boek te lezen. Dan is het van: niet leuteren Theo, doorlopen. Ik kan soms wel opzien tegen die heuvel in het parcours die ik alweer moet beklimmen, maar dan ga ik vijf minuten liggen om vervolgens in verhoogd tempo door te gaan.”

Hoevelen er komend week-einde in het gras gaan ploffen is nog niet duidelijk. De ervaringen bij eerdere OLAT-tochten in '73 en '77 leerden echter dat het percentage uitvallers uitermate gering is.

De deelnemers, die bij het welslagen van hun poging op zeer fraaie OLAT-trofeeën kunnen rekenen, kunnen starten op de volgende afstanden: 100 Engelse mijl (= 161 kilometer), start zaterdag 15.00 uur, af te leggen binnen 24 uur; 100 kilometer, zaterdag 20.00 uur, binnen 18 uur; 50 Engelse mijl (= 80½ kilometer), zaterdag 22.00 uur, binnen 17 uur; 50 kilometer, zaterdag 24.00 uur, binnen 10 uur en 25 kilometer, zondag tussen 8.00-12.00 uur, terug voor zes uur 's avonds. Dat is meer een tocht voor gezinnen, meer recreatief dan prestatiegericht. Alle starts vinden plaats bij sporthal De Streepen in St. Oedenrode, en het parcours is een cirkel tussen Sint-Oedenrode, Olland en Boskant.

Theo Tromp: „De hele tocht gaat voor elke categorie over verharde asfaltwegen, dus men kan het niet beschouwen als

Hier passeren de wandelaars in hoog tempo het kasteel van Sint-Oedenrode.

een boswandeling. En inderdaad, de bokalen die te verdienen zijn, zijn de moeite waard, maar je moet er het traject wel voor uitlopen. Geen half werk.

Natuurlijk hoef je de 100 Engelse mijl niet af te leggen in de tijd die de winnaar ervoor nodig zal hebben, zo'n achttien uur schatten we; als je aankomt binnen 24 uur heb je je bokaal verdiend plus je diploma met tijdopneming. Maar waar je aan begint, dat moet je afmaken, dus niet halverwege op een andere afstand overstappen omdat dat je toch beter lijkt. Iemand die op atletiekkampioenschappen de 400 meter loopt kan ook niet na 100 meter zeggen: nu ben ik moe, laten we zeggen dat ik op de honderd meter ben gestart.”

Bakken water

„Alle bewoners langs het parcours, al zijn het er niet veel, hebben we via een briefje op de hoogte gebracht van het feit dat ze de hele nacht wandelaars in de straat hebben. We hebben ze verzocht koud water-bakken buiten te zetten, zodat de lopers zich kunnen verfrissen. De ervaringen in het verleden hebben geleerd dat die mensen altijd met plezier meewerken.

Tenslotte is er om de vijf kilometer een verzorgings- en ravitailleringsspost, zodat we er zeker van zijn dat we na afloop niet ineens een oververmoeide loper kwijt zijn of zo.”

O.L.A.T.-activiteiten, de clubreizen op wandelwegen.

Voorafgaand aan de jaarvergadering in november werd een dagvullend programma geboden. Eerst een film over ons wandelevenement gemaakt door Herman du Chatenier, Het poffermuseum (oude Brabantse mutsen) en een klompenmakerij en de oude smidse van de ODA werden bezocht.

Tijdens de vergadering werd Ben van der Velden als voorzitter gekozen. Hij had een overvloed aan ideeën en een aantal belandden in het ronde archief, maar vele werden verwezenlijkt. Hij was de organisator van de eerste O.L.A.T.-wandeleweek in de Ardennen over de GR-56, hij was het die na een vraag van Piet Knoester op de jaarvergadering een eerste Vierdaagse verzorging organiseerde, met als pioniers de eerste keer een personenauto (simca) met Annemie Smulders, Guus Tel en Carla Overgoor, het jaar erop met voor het eerst een overnachtingsmogelijkheid in de Ganzenheuvel en O.L.A.T.-verzorging voor iedereen, de deelname aan Roubaix als OLAT-ploeg, trainingsweekenden in Rooi en twee wekelijkse trainingen voor jeugd en senioren in Geldrop, de cursussen voetverzorging en massage o.l.v. Freek Zevalkink, verzorging op de Kennedy-tochten in Sittard en Someren voor de O.L.A.T.-leden, de tocht van de maand, en carpooling. Onderling waren de bestuursleden een vriendenclub, gezamenlijk wandelen, een barbecue, bowlen c.q. kegelen of na afloop van een tocht gezamenlijk (op eigen rekening) chinezen.

In 1981 werd ook het Internationaal Wandelevenement gehouden en kregen we twee grote promotors, in Engeland was dit Philip Hastings en in Duitsland Bert Mann. De laatste kwam zelfs in een topjaar met twee touringcars.

Mijn wandelvriend Jan v.d.Ven was een vaste wandelpartner van mijn geworden bij het uitzetten van wandelroutes en vanaf november werden de routes voor alle tochten zijn verantwoordelijkheid binnen het bestuur. Geen paadje werd niet bekeken, mocht er een bruggetje niet liggen, dan probeerde we dit met planken te verwezenlijken. Alleen als de doornestruiken of brandnetels te gek waren en we ze niet konden verwijderen werd een pad afgekeurd. Jan heeft een grote stempel gedrukt op de O.L.A.T.-parcoursen.

De Tweedaagse Sportweekendtochten werden een groot succes met een record aantal deelnemers van vierhonderdzesenvieftig. Overnacht kon worden in het scoutinggebouw en de wandelaar konden tijdens de tocht het klompenmuseum met klompenmakerij bezoeken. Voor het volgende jaar werd besloten deze formule te handhaven en steeds in de route een

excursie te houden.

Op 3 Januari 1982 werd de openingstocht gehouden van Valkenswaard naar Sint-Oedenrode over een stuk van de Stadsrechten rondweg. Ruim 120 deelnemers deden mee, en in Eindhoven werden wij gastvrij ontvangen met erwtensoep door het gemeentebestuur en in Sint-Oedenrode werd afgesloten met een gezamenlijke koffietafel en ging een delegatie naar het ontvangst op het gemeentehuis.

De jaarlijkse wandeleweek, omstreeks 30 april/5 mei, werd onder de naam Koerierstocht in 1982 gehouden over onze rondweg en als ware boodschappers voerden we langs alle steden waar we steeds gastvrij werden onthaald. Naast deze week organiseerde we ook een vijftal wandeleweekenden in België en Duitsland.

De jaren daarna werd deze wandeleweek gehouden over de Saarlandrondweg, Koerierstocht (2x), Weserberglandweg en de Tour de Mont Blanc. Later werden dit de paasweek, nu geen OLAT-tocht meer, en de dagtochten naar de Ardennen.

Drie OLAT-leden: Bert Timmermans, Harrie Bakkers en ik zelf namen met succes deel aan de monsterwandeltocht van Parijs naar Schoonhoven : vijfhonderd kilometer in vijf dagen. Tijdens het wandelen moest een snelheid worden aangehouden van 8 kilometer per uur. De tocht werd georganiseerd door Gerrit de Jong. Buiten hem wandelden verder mee Huug Kraan, Jan Vos en Jan de Jonge. In de verzorging o.a. Wilma Timmermans-Petersen. Voor Huug Kraan zou OLAT later als begeleidingsteam voor de tocht Parijs-Colmar meegaan.

De groepsreis naar Engeland was in 1981 niet gehouden, maar op verzoek van de leden werd er in 1982 weer een reis georganiseerd. Ondanks mijn gebrekkige Engels nam ik het op mijn schouders en het werd een succes. Al zullen alle deelnemers de boottocht met windkracht 8 op kop niet snel meer vergeten. We gingen met drie busjes met als chauffeurs mijn vrouw Gerrie, Thea van Wakeren en Lieuwe Schol. Voor de voetverzorging en massage ging Freek Zevalkink mee. Andere verzorgers waren o.a. Jan v.d. Zanden, Annemie Smulders, Tonny van Oyen. We overnachten in een zeer goed hotel in Melton Mombay. Na deze tocht was een jaarlijkse OLAT-happening weer hersteld. Dat het de deelnemers zeer goed bevallen was, bleek wel uit het feit, dat er in 1983 zelf met een touringcar met 34 personen de reis naar Engeland werd gemaakt. OLAT won de teamprijs. Jammer genoeg kwam aan deze activiteit een einde in 1986, doordat het bestuur besloot tijdens mijn afwezigheid, voor een cursus van enkele maanden, een verzoek te doen aan de

Centurion Club Nederland deze reis over te nemen. Spijtig genoeg was dit ook het einde van grote OLAT-deelname aan de 100 EM te Engeland.

In 1983 eindigt voor mij na vijf jaar het redacteurschap en vervaardigen van het maandblad en werd dit overgenomen door Eddie du Maine.

De Stadsrechtenrondweg, die eigenlijk maar 1 jaar zou bestaan, wordt verdeeld in drie wegen. De Peellandroute (Eindhoven-Roermond), het Limburgpad (Roermond-Hasselt) en het Hertog Hendrikpad (Hasselt-Eindhoven). De routes werden gemarkeerd en we kregen een zeer goed contact met de GR-paden in Antwerpen. De stichting L.A.W. liet ons links liggen.

Van Alex en Ciska Wijsman kregen we een compleet uitgewerkte wandelweg aangeboden. Het Graaf Floris-V-pad van Amsterdam naar Gouda. Plotseling kregen we een uitnodiging voor een gesprek

in Geldermalsen, waar Ben v.d.Velden en ik heen gingen. Er werden daar afspraken gemaakt dat OLAT voor de SLAW zou realiseren de LAW 5 van Hoek van Holland naar Haarlem en de LAW 6 van Hoek van Holland naar Nijmegen en ons Graaf Floris-V-pad zou als LAW 7 worden opgenomen. Als O.L.A.T. zouden wij als toehoorder voor een jaar welkom zijn op de vergaderingen van de stichting, daarna als volwaardig (lid). Helaas stond dat laatste woord niet in de brief. En nadat ook de NWB en KNBLO was toegetreden tot de stichting raakte wij ons toehoorders plaats kwijt.

Nu had de NWB al de Vissersweg en ik wist dat G.Overdijk uit Tiel de Tielerwaardroute had

uitgezet tussen Leerdam en Tiel terwijl de Rotaryclub een weg had van Tiel naar Valburg bij Nijmegen. Besloten werd om deze organisaties te benaderen voor een gesprek om dubbele routes te voorkomen. Het bleek dat de NWB de Tielerwaardroute overgenomen had, en men was bereid tot samenwerking. Ook de NWB werd toehoorder bij de SLAW-vergaderingen. Het gedeelte Hoek van Holland-Den Haag (Westduinslag) en Hoek van Holland - Nieuwerkerk (Oeverloper) namen Koos v.d. Hijden en Annie Spiegels voor hun rekening, terwijl ik zelf Nieuwerkerk-Leerdam(Tiendweg) uitzette.

Helaas kwam het subsidie spook te voorschijn en moest plotseling eerst de LAW 6(de Oeverloper) gereed komen voor de LAW 5. Maar daar ook de Westduinslag (LAW 5) in het nieuwe OLAT-wandelprogramma al was gelanceerd, ben ik aan de hand van de ingetekende kaartjes van Koos begonnen aan de beschrijving van de Westduinslag. Nadat deze drie wegen geopend waren hadden we nog een overvloed van ideeën. Een weg van Gouda naar Den Bosch, Gouda naar Bergen op Zoom en Haarlem naar Gouda. Vanuit de stichting maakte men bezwaren tegen Gouda (NS-station) want Schoonhoven moest een LAW-knooppunt worden (NIVON-camping). We kregen binnen de wandelwegengroep versterking van Peter Zwang en later Walter Stadhouders. Die al hun vrijetijd staken in gesprekken met gemeentelijke en overheidsinstanties.

Zelf deed ik een stapje terug van de wandelwegen, want er ontluikte weer een nieuwe OLAT-activiteit.

(Van een onzer verslaggevers)

Na de meerdaagse fietstocht in de Kempen (Veldhoven), wilde VVV-directeur Hans van Loon ook een meerdaags wandelevenement. Geldropenaar Theo Tromp van de Ollandse Lange Afstands Toppelaars had daar wel oren naar, zodat op 3, 4 en 5 augustus de Eerste Kempische Wandeldagen gehouden worden.

Er wordt steeds gestart in Geldrop. De afstanden zijn 15, 25 of 35 kilometer. Het is ook mogelijk om voor één of twee dagen in te schrijven. De routes lopen zoveel mogelijk over onverharde bos- en heidepaden. De eerste dag gaat richting Lierop en Someren, op de tweede dag is Nuenen aan de beurt, terwijl de Wandeldagen af-

Kempische Wandeldagen

gesloten worden met een tocht richting Heeze en de Strabrechtse Heide.

Verzorging onderweg, zowel voor de inwendige mens als voor het doorprikken van blaren en dergelijke EHBO-werkzaamheden, wordt geregeld door de organisatie.

„We hebben bij het uitzetten van de routes zoveel mogelijk interessante punten opgenomen”, vertelt Theo Tromp. „Wie zin heeft om iets te bekijken, krijgt daarvoor alle gelegenheid. De deelnemers kunnen op hun routebeschrijving precies lezen waar er

verzorging is, waar ze wat kunnen drinken en wat ook belangrijk is, hoe duur daar alles kost.”

Deelnemers aan de Wandeldagen kunnen gratis overnachten in sporthal De Kievit (slaapzak en luchtbed meenemen) of in de eigen tent op het sportpark. Aanmeldingen voor deze grote overnachting, waarbij gebruik gemaakt kan worden van was- en douchemogelijkheden op het sportpark, moeten voor 15 juli binnen zijn.

Inschrijfgeld vóór 15 juli is f 12,50 voor drie dagen wandelen (plus medaille), f 7,50 voor twee

dagen (plus medaille) en f 2,50 per dag (geen medaille). Na 15 juli wordt het bedrag voor twee en drie dagen wandelen met f 2,50 verhoogd.

Alle informatie over de Eerste Kempische Wandeldagen in Geldrop bij het Comité Kempische Wandeldagen, Reinoutlaan 246, 5665 AE Geldrop en bij de VVV Eindhoven, Stationsplein in Eindhoven, telefoon 040-449231.

Theo Tromp vindt het moeilijk om tips te geven voor kandidaat-wandelaars. „Het is zo persoonlijk. De een zweert bij hoge schoenen, de ander loopt op gym schoenen. Als

Hans van Loon directeur van het VVV-Kempenland benaderde mij voor een gesprek hoe ik dacht over een vierdaagse in Kempenland. Een gesprek volgde met een afvaardiging van het bestuur. Nu waren we ook al enkele jaren aangesloten bij de KNBLO, o.a. t.b.v. de vele leden die deelnemen aan de Nijmeegse Vierdaagse, dus wat was er mooier als er een vierdaagse zou worden gehouden onder auspiciën van de regionale wandelbonden de NBWB en de kring Nood-Brabant van de KNBLO. Gekozen werd voor mijn toenmalige woonplaats Geldrop, omdat de burgemeester van Geldrop ook voorzitter was van het VVV-Kempenland.

Tijdens de vergadering om een comité te vormen bleek dat de NWB en de KNBLO, die resp. de voorzitter en de secretaris van het hoofdbestuur afvaardigen, grote bezwaren hadden tegen deze vierdaagse en een meerdaagse met afstanden van 40 km en meer. Om de zaak niet op het spits te drijven besloten we de tochten de naam Kempische Wandeldagen te geven en de grootste afstand 35 kilometer te maken. De tochten zouden gehouden worden op een formule, die tijdens de Sportweekendtochten zo succesvol bleek. Onderweg zouden in de routes excursies worden opgenomen zoals, water- en windmolens, weverijmuseum, het van Gogh museum, een schaapskudde. Gestart zou er worden vanaf de Kervel en geslapen kon worden in de Sporthal. Het evenement slaagde op alle fronten. Het weekend erop hadden we in Sint-Oedenrode weer de Sportweekendtochten, waar we toch een beroep moesten doen op een groot deel van dezelfde mensen en besloten werd om het jaar erop door te gaan met de Kempische Wandeldagen. Daar we het volgende jaar niet de beschikking meer kregen over de sporthal werd naar het centrum uitgeweken en werd daarnaast op de zaterdag een vrijetijdsmarkt gehouden. Dit laatste was mogelijk door de

financiële steun van de RABO-bank en de winkeliersvereniging Geldrop Centrum.

We besloten het Sportweekend op te laten gaan in het Internationaal Wandelevenement. Tevens werd onze Marathontocht verplaatst van oktober naar juni, dit i.v.m. de kans op beter weer, plus dat de tocht beter pasten in de opbouw als training voor Kennedy-tocht Someren en de Vierdaagsen.

O.L.A.T. zat op een goede weg en dit is te lezen uit het steeds groeiende leden- en deelnemersaantal. We kregen nog een primeur binnen de Nederlandse wandelsport door toedoen van onze leden Tineke Hartman en Henk Gerrits. Deze benaderde ik, omdat het mij stoorde dat ik tijdens het wandelen weinig informatie kon geven aan ander niet sportwandelaars, met bedoeling een soort visitekaartje. Zij schonken ons drie verschillende ansichtkaarten deels met tekst voor promotie doeleinden.

Wandelaars die deze kaart in zonden met porto kregen een compleet informatiepakket over de wandelsport in ruimste zin en van de O.L.A.T. tochten.

In 1985 werd ik overgeplaatst naar Weert en een verhuizing volgde. Op de sintelbaan van de Van Hornekazerne (KMS) werden de eerste avondwedstrijden gewandeld en hier werd het contact gelegd met Theo Beelen (av WEERT). Na een noodweer moesten we zwemmen of uitwijken naar de nieuwe kunststofbaan van av Weert. Dit beviel zo goed, dat daarna voortaan de wedstrijden in Weert op de baan van av Weert gehouden werden. Met in 1987 i.s.w. met av Weert de 24-uursstafette waar we met 2 teams van 24 verschillende lopers een wereldrecord vestigden. Dit is nooit op dezelfde wijze verbeterd.

In het zelfde jaar werd in het kader van 20 jarig bestaan de Ronde van Brabant georganiseerd, met als bedoeling de laatste dag ook kortere

afstanden mee te laten wandelen. Helaas stuitte dit op bezwaren van andere verenigingen. De deelnemers van deze tocht zullen steeds met genoegen hierop terug kijken.

Een grote eer vond ik mijn benoeming tijdens de Algemene Ledenvergadering, waarin Jan Cortenbach is benoemd als lid van verdienste, de benoeming tot ere-lid van O.L.A.T. en lid van verdienste in brons van de Noord Brabantse Wandelbond. Al heb ik altijd gehoopt dat onze 1e voorzitter/oprichter er mee had ingestemd om als erelid te worden voorgedragen. Want Cornelis van Montfort was de grondlegger en de basis waaruit O.L.A.T. is ontstaan. De tijd van Ben v.d.Velden was de tijd van de ontplooiing van vele activiteiten. Jan v.d.Graaf en Piet Knoester waren voor de consolidatie en het verbeteren van de funderingen van de activiteiten. Maar ook terugdringen van enkele activiteiten die geen geld opleverden alleen bekendheid.

Met Jos Koolen heb ik zelf niet meer in het bestuur gezeten, maar ik heb in hem het grootste vertrouwen. Onder zijn leiding is daadwerkelijk een aantal werkgroepen/commissies gevormd, waar wij het al vanaf 1981 over hadden.

Ook heeft O.L.A.T. veel te danken aan de steeds op de achtergrond werkende Jan v.d.Ven.

Zelf kreeg ik in 1991 de Jo Balster trofee. Een trofee, die eigenlijk uitgereikt had moeten worden aan de vereniging O.L.A.T., want alleen door inzet van de leden en bestuursleden hebben we gezamenlijk O.L.A.T. naar de hoogste gebracht waar we nu na 25 jaar zijn beland.

Zorg er voor dat we op zelfde hoogte over de hoogvlakte wandelen of stijgen en dat kan alleen door uw inzet.

De inzet van alle O.L.A.T.-leden niet voor eigen glorie maar voor ons als club. Een club waar u trots op mag zijn en die u ook mag uitdragen door het dragen van het embleem of shirt.

Weert, 14 juli 1992

Theo Tromp

EEN WANDELAAR IS OOK MAAR EEN MENS.

Door het bestuur werd mij gevraagd om mijn persoonlijke beleveningen als (tweede) voorzitter van O.L.A.T. aan het papier toe te vertrouwen. Deze impressie zou vervolgens worden verwerkt in een aparte jubileum-uitgave van O.L.A.T.-Nieuws ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan.

"Als zodanig kan de jubileum-uitgave een waardevol document worden", aldus de mondelinge toelichting van het bestuur.

Met plezier wil ik aan het verzoek van het bestuur voldoen.

1965

Onze compagnie, de 105 Pontontplaatbrug-compagnie, bouwde de Vierdaagse-brug over de Maas in Cuyk. Toen wist ik, dat ik eens in mijn leven zou gaan deelnemen aan de Vierdaagse.

Dat dit de conceptie was van een veelzijdige wandelcarrière kon ik toen nog niet bevroeden.

1974

Toen ons gezinnetje besloot een buitenlandse vakantie over te slaan, omdat de kinderen nog te jong waren was het raak!!

Ik besloot dat jaar deel te nemen aan de Vierdaagse en trainde voornamelijk op eigen gelegenheid en in eigen omgeving.

Met succes werd aan de Vierdaagse deelgenomen en vervolgens schreef ik in op een kennedymars te Tilburg. Mijn voortvarende start moest ik na 65 km bekopen. Ik viel uit. Wel maakte ik in Tilburg kennis met de vriendschap bij de lange-afstand-wandelaars onderling. Vervolgens besloot ik in St.Oedenrode nog eens een 60 km-Nachttocht te gaan wandelen; de Marathon-nachttocht. Met speciale dank aan Martin Brock, destijds een bekende snelwandelaar, liep ik in St.Oedenrode uit.

1975

De aandacht en de zorg, die O.L.A.T. in de persoon van Cornelis van Montfort gaf aan de 'mens achter de wandelaar' sprak weer tot mijn verbeelding en per 1-1-1975 meldde ik mij aan als lid bij O.L.A.T.

O.L.A.T. bleek een hecht vriendenclubje te zijn. Iedereen kende iedereen en zonder uitzondering liepen alle leden regelmatig binnen bij 'Cornelis en Marietje' in huize "Anno Santo" aan de Ollandse weg.

Hoewel presteren bij Cornelis het primaire doel was, bleef hij volop geïnteresseerd in het wel en wee van alle leden. Als een ongediplomeerde psycho-therapeut wist Cornelis zijn leden te motiveren in hun wandelprestaties. Ook mijn wandelprestaties stegen en mijn 'beste tijden' dateren van die tijd. Mijn persoonlijke ambitie lag toch bij het deelnemen in de langere tochten: de Kennedymars van Sittard, de Nacht van Haelen en de Mergellandrouten werden het eerste jaar met succes volbracht.

Per 1-1-1975 verscheen ook het "OLAT-Nieuws" voor het eerst en enkele namen uit die tijd zijn: Frits Verhees, Jose van de Berk, Jose van Rheen, Hans van Wakeren, Jac Heidendaal, Constant Dedel en wijlen Chris van de Heuvel.

De Centurion-race in Engeland was het hoogst te bereiken doel en O.L.A.T. organiseerde daarheen jaarlijks een clubreis. 1978

Op een zekere dag, ik kan mij dat niet meer precies herinneren werd ik door Cornelis benaderd voor een bestuursfunctie. Ik stemde toe. Na een aantal vergaderingen kwam ik erachter, dat dit geen succes zou gaan worden.

Mijn visie over en mijn ervaring met besturen betekende:

- nieuw beleid/ideeën ontwikkelen, besluiten nemen en (laten) uitvoeren en verantwoording afleggen aan de ledenvergadering.

Voor besturen op mijn manier bleek geen ruimte. Het was de bedoeling, dat de besluiten werden uitgevoerd. Zo werkten de andere bestuursleden ook. Cornelis had alles al op papier staan en tijdens de vergadering werden alle werkjes verdeeld.

Bij de uitvoering bleven mijn prestaties achter bij die van Cornelis, Marietje en Theo. Ik voelde mij te weinig betrokken bij de besluitvorming. Ik schaamde mij enigszins bij zoveel inzet, integriteit en vriendelijkheid van het dagelijks bestuur. Echt plezier rondom het organiseren heb ik toen niet kunnen ervaren en ik overwoog om maar te stoppen, als ik weer herkozen zou moeten worden.

1980

Totdat....., totdat... totdat enkele weken voor de Continental-Centurion-race van 1980 Marietje van Montfort in het ziekenhuis belandde en Cornelis om overigens zeer begrijpelijke redenen, gedesillusioneerde het bijtje erbij neerlegde.

Toen kwam het wél aan op mijn verantwoording als bestuurslid. Toen kwam het wél aan op uitvoering.

MAAR ALLES STOND GELUKKIG OP PAPIER !! (met dank aan Cornelis)

Theo Tromp kreeg de papieren; Theo werd de dirigent voor de 100 mijl van St.Oedenrode. De "100-MIJL" werd gered, maar O.L.A.T.??? Zonder Cornelis van Montfort was O.L.A.T. als een schip zonder kapitein. Alle lopende zaken werden uitgevoerd door één man : Theo Tromp.

Als Theo toen..... ???

Maar dat is gelukkig niet gebeurd.

Maar Theo sprokkelde een nieuw bestuur bijeen en de ledenvergadering van november 1980 zou bepalend worden voor de toekomst van O.L.A.T.

Theo stond open voor besturen in de meer letterlijke zin van het woord. Ook de andere kandidaat-bestuursleden hadden zo hun ideeën over de toekomst van O.L.A.T. Vrij algemeen was er de wens tot een meer integrale vereniging. Populair gezegd:

Een uitgebreide belangenbehartiging van de leden ten aanzien van de wandelsport: "Van wadlopen tot Parijs-Colmar"

Feitelijk betekende dit een metamorfose van het tot dan toe gevoerde beleid: "Uitsluitend lange afstand".

Ik werd door de ledenvergadering als voorzitter gekozen.

Heel duidelijk was er in die tijd voor iedere functie en voor iedere taak een eerste en een tweede verantwoordelijke. De wens om te komen tot commissies voor iedere discipline was duidelijk, maar er waren (nog) geen financiële mogelijkheden.

De nieuwe formule bleek te werken. Persoonlijk ambities van de afzonderlijke bestuursleden werden gedragen door het bestuur en zo zijn o.a. de 'Vierdaagse verzorging', de 'clubreizen naar GR-paden', de wandelwegen, de contacten met GR-paden (en SLAW) en de 'Kempische Wandeldagen' een doorslaand succes geworden. Successen w.o. de prestaties van Jan Cortenbach (meervoudig Nederlands kampioen snelwandelen) motiveerden het bestuur en ons volwaardig korps K.N.A.U.-juryleden.

Ook nu weer speelde de 'pysche' van de mens een hoofdrol.

In grote getale werd door OLAT-leden met succes deelgenomen aan de '28 uur van Roubaix'. De wandelaar, die fysiek klaar is voor deze prestatie heeft een goede mentale begeleiding nodig om te kunnen slagen.

De ledenwerving werd op een laag pitje gezet. Iemand, die lid wou worden zou zichzelf wel komen aanmelden.

Wij, het bestuur, waren en zijn nog steeds vrienden. De voorzitter, secretaris, en penningmeester controleerde elkaar. Het was met name Piet Knoester, die als

Eindhoven verbonden met het verleden vertrouwen in de toekomst

DE STAD EINDHOVEN BRENGT HAAR
BESTE WENSEN OVER AAN
DE EVENEENS JUBILERENDE STAD
SINT-OEDENRODE

2 JANUARI 1982

G.W.B. Borrie
DR. G.W.B. BORRIE
BURGEMEESTER VAN EINDHOVEN

verantwoordelijke penningmeester de ambities van de bestuursleden binnen het juiste financiële kader heeft gehouden en O.L.A.T. een gezonde financiële basis heeft gegeven.

Ten slotte was er de traditioneel druk bezochte ledenvergadering, die het bestuur kritisch bleef volgen.

Kritiek op de daden en de ambities van het bestuur was er volop. Niet alleen van de leden, maar niet in de laatste plaats van diverse organisaties.

Waarom kwamen de bonden op volle strekte naar Geldrop om O.L.A.T. te weerhouden een Vierdaagse Kempenland te organiseren??
Waarom mocht O.L.A.T. geen volwaardig lid worden van de S.L.A.W.??
Waarom werd ons K.N.A.U.-jury-corps structureel gedeclasseerd??

Het verdedigen tegen die kritieken, (terecht of niet terecht, opbouwend of destructief) vergde veel van mij. Te veel!!

Was ik te weinig selectief?? Had ik teveel aandacht voor details?? Nam ik teveel hooi op mijn vork door het voorzitterschap van de N.L.A.W.B. op mij te nemen?? Kon ik wel goed omgaan met mijn 'twee petten'?? Was ik te intensief bij de uitvoering van enkele onderwerpen betrokken??

Mijn betrokkenheid voor de mens achter de wandelaar was groot! Ik heb zeer veel vrienden onder de wandelaars gemaakt. Dat maakte mij tot een persoon waarmee men rekening moest houden! Ik was op de hoogte van de belevenissen van de wandelaar.

Hoofdbestuur atletiekunie bespreekt gang van zaken NK in Hengelo

Diskwalificatie snelwandelaar Jan Cortenbach met boze opzet?

Van onze sportredactie

DEN BOGCHI - Jan van Leeuwen, voorzitter van de snelwandelscommissie van de Koninklijke Nederlandse Atletiek Unie (KNAU), zal zich mogelijk voor het hoofdbestuur van de KNAU moeten verantwoorden voor de diskwalificatie van snelwandelaar Jan Cortenbach tijdens de Nederlandse kampioenschappen in Hengelo. De op kop liggende Cortenbach werd drie kilometer voor de finish van de wedstrijd over twintig kilometer uit de wedstrijd genomen, nadat hij voor de derde maal op een loopfout was betrapt. Van Leeuwen was bij de bewuste wedstrijd één van de drie scheidsrechters.

Het hoofdbestuur besprak de kwestie gisteravond in een vergadering. Vechelaar Iken van der Velden, oud-voorzitter van Cortenbachs vereniging OLAT, kaart de diskwalificatie gisterochtend aan bij hoofdbestuurlid Bart Leenhouders uit Valkenswaard. Van der Velden meldde Leenhouders dat hij overtuigd is van kwaade opzet bij de diskwalificatie van Cortenbach en bovendien over sterke aanwijzingen beschikt dat Cortenbach „geflikt is“.

„Ik kan bij voorbeeld blind zeggen die juryleden waren. Jan van Leeuwen, Peter de Bruin en mevrouw Kemna. Van Leeuwen is

de baas en die anderen doen precies wat hij wil“, meldt een laatste Van der Velden, die ook beweert de diskwalificatie van Cortenbach enkele maanden geleden al te hebben voorspeld. „Op 21 september 1988 heb ik Jan Cortenbach in Weert gezegd dat een ruzie tussen Van Leeuwen en mij voor hem ook nog consequenties zou krijgen.“

Het al enige jaren bestaande conflict tussen Van der Velden en Van Leeuwen werd door eerstgenoemde in de herfst van 1988 afgesloten met een drietal brieven naar de commissie snelwandelaars van de KNAU. „Ik was het bu-

reaucratische handelen van Van Leeuwen meer dan zat, heb dat schriftelijk uiteengezet en vervolgens mijn lidmaatschap bij de KNAU opgezegd. Jan Cortenbach en Ton van Andel (de nieuwe kampioen op de 20 kilometer - red) hebben destijds ook afschriften gekregen van die brieven. En toen heb ik Jan meteen voorspeld dat het een en ander voor hem ook gevolgen zou krijgen.“

„Van Leeuwen tracht me nu op deze manier te pakken. Hij weet van mijn relatie met Jan Cortenbach. Daarom ik zeker weet dat Jan geflikt is? Omdat Jan Cortenbach een zeer goede techniek heeft en het ten tweede volstrekt onmogelijk is dat iemand van zijn klasse bij zo'n traag tempo, met rondjes van 2:10, fouten maakt. Jan was bovendien al tweemaal gewaarschuwd. Die past dan verder wel op.“

Ook bestuurslid Leenhouders heeft zijn bedenkingen over de diskwalificatie. „Ik heb het zelf gezien en ben geen scheidsrechter,

maar het is toch vreemd dat iemand met de ervaring van Jan Cortenbach op een derde fout betrapt kan worden. Ik vond het ook heel merkwaardig. Eigenlijk was er geen enkele reden Jan te diskwalificeren. Met die voorsprong en het gemak waarmee hij voorop liep. Het lijkt me niet onwaarschijnlijk dat het met opzet is gebeurd, maar ik heb geen bewijsvoering.“

Jan van Leeuwen wijst alle verdachtnaken resoluut van de hand. Volgens hem ligt het gehele probleem bij Ben van der Velden. „Meneer Van der Velden wil alleen eerste viool spelen. Hij moet zich maar eens goed laten onderzoeken“, is zijn eerste reactie. Hij wijst verder iedere actie van het hoofdbestuur van de hand. „Wat er verder gebeurt, zal mij een zorg zijn. Ik ben scheidsrechter en we hebben in Hengelo alle drie onafhankelijk van elkaar geconstateerd dat Cortenbach zich niet aan de regels hield. Laatste wedstrijd of niet, je moet er dan uit.“

JAN CORTENBACH
„dupe van boze opzet“

Jan Cortenbach, gisteren onbereikbaar voor commentaar, leken de na afloop van de wedstrijd geen protest aan. Hij gaf wel te kennen zich gepakt te voelen. En de latere winnaar Ton van Andel gaf onomwonden toe zich niet gelukkig te voelen met het goud. Saillant detail is dat zowel Van Andel als het beschuldigde jurylid Van Leeuwen lid zijn van het Rotterdamsche RWV. „Maar de integriteit van Ton van Andel en vereniging RWV staat volledig buiten kijf“, weet echter Ben van der Velden.

Mijn bestuurlijk functioneren begon verweringsverschijnselen te vertonen. Er werd minder structureel gewerkt. Er moesten steeds meer 'brandjes worden geblust'.

Uitgeblust en niet zonder emoties heb ik afscheid genomen als voorzitter van O.L.A.T. Nooit meer zal ik een bestuursfunctie bij O.L.A.T. gaan vervullen. Onwillekeurig zou ik dan weer terug denken aan de periode waarin ik de formele leiding in handen heb gehad. Nieuwe bestuursleden brengen nieuwe ideeën en nieuwe methoden mee. NIEUWE BEZEMS VEGEN SCHOON!!

1992

Niets echter heb ik kunnen doen zonder de hulp en de instemming van alle bestuursleden, die tijdens mijn zittingsperiode actief zijn geweest. Zakelijke meningsverschillen en verschil van inzicht hebben geen van alle geleid tot het verbreken van de persoonlijke vriendschap.

Veel O.L.A.T.-leden hebben zich in de loop van mijn voorzitterschap ingezet om de plannen van het bestuur tot uitvoering te brengen. Velen van hen zijn op diverse manieren nog steeds actief voor onze vereniging. Velen maken zich thans via andere organisaties dienstbaar aan onze sport.

Als zodanig wil ik mij ook dienstbaar blijven maken. Voor O.L.A.T. alleen achter de schermen (zoals nu voorzitter van de jubileum-commissie). Bestuurlijk voor elke wandel-organisatie, die mijn sympathie heeft en waaraan ik nog nooit deel van het bestuur heb uitgemaakt.

De ervaringen, die ik als O.L.A.T.-voorzitter heb opgedaan zullen altijd een wezenlijk bijdrage blijven leveren aan de invulling van de rest van mijn leven.

Zo is eigenlijk het bouwen van een pontonplaatbrug indirect bepalend geweest voor de MENS ACHTER DE WANDELAAR, die luistert naar de naam: Ben van der Velden.

VOORZITTER 16-11-85 - 7-4-88

De ex-voorzitters is gevraagd hun persoonlijke ervaring op papier te zetten.

Op 30 oktober 1985 is mij gevraagd of ik een bestuursvergadering van O.L.A.T. wilde bijwonen.

Tijdens de vergadering werd mij gevraagd of ik er ernstig over wilde nadenken om de zittende voorzitter op te volgen.

Op 5 november 1985 heb ik een gesprek gehad met de voorzitter om van hem te horen wat het voorzitterschap inhield en hoeveel tijd er in ging zitten.

Op 12 november 1985 heb ik het bestuur medegedeeld dat ik bereid was het voorzitterschap op me te nemen.

Tijdens de Algemene Ledenvergadering te Geldrop op 16 november 1985 ben ik tot voorzitter gekozen.

Als je dan in het bestuur zit en tot een verdeling van taken komt, kom je er echt pas achter wat het bestuur allemaal te verstouwen krijgt.

O.L.A.T. is geen gewone wandelsportvereniging maar een vereniging waar het ene evenement in het andere overgaat.

Er is geen rustpunt in het jaarprogramma. Als het voor de buitenwereld rustig is ben je aan het vergaderen.

Omdat O.L.A.T. tot de grootste wandelsportverenigingen van Nederland behoort en bij diverse bonden is aangesloten moet het bestuur bij de vergaderingen van de bonden aanwezig zijn.

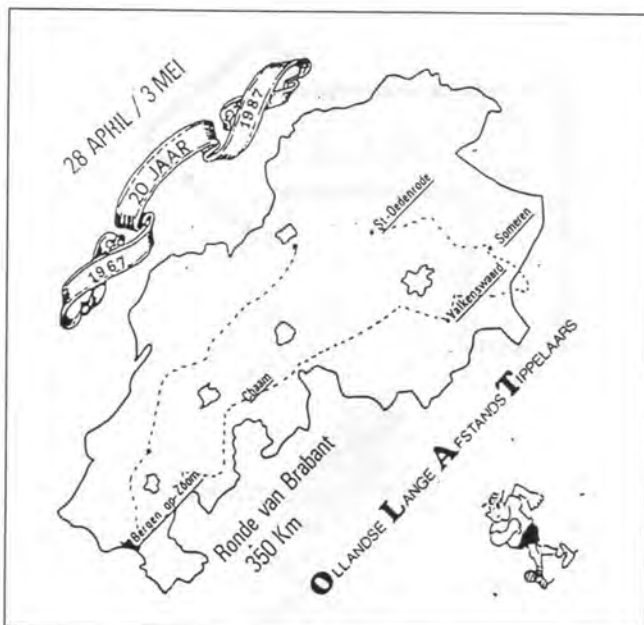
Doordat ik vooraf onvoldoende ben geïnformeerd heb ik de belasting in tijd verkeerd ingeschat. Er blijven natuurlijk meer interessante zaken over in het leven.

Doordat het gehele O.L.A.T. bestuur druk belast wordt krijgt men onvoldoende voorbereidingstijd waardoor geen goed draaiboek opgesteld kan worden en niet wordt geëvalueerd. Het gaat niet zoals men graag zou willen. Er treden dan strubbelingen op. Dat heb ik als zeer onplezierig ervaren en daarom ook ben ik voortijdig opgestapt.

Je doet zo iets uit hobby, het moet naast je normale werkring en gezin, het moet een ontspanning zijn geen inspanning en wel in een harmonieëuze sfeer.

Ik denk dat het nog zo is. Er moet bij O.L.A.T. te veel door te weinig mensen gedaan worden.

Mijn persoonlijke mening is dat wil O.L.A.T. nog eens 25 jaar voortbestaan een aantal evenementen afgestoten moet worden of de groep "werkers" moet groter worden.

Als hoogtepunt tijdens mijn voorzitterschap heb ik de Ronde van Brabant ervaren. een tocht van 350 km, gelopen van 28 april t/m 2 mei 1987 in het kader van het 20 jarig bestaan van O.L.A.T.

Aan voorbereiding heeft deze tocht veel inspanning en tijd gekost maar als de deelnemers na afloop tevreden zijn en dat is voor mij ook belangrijk de mensen er om heen, zoals verzorgers, EHBO, marsleiding in goede harmonie en sfeer hebben samengewerkt, is de tijd die je er ingestoken hebt niet voor niets geweest.

Als je er veel tijd ingestoken hebt en achteraf is men niet tevreden is het geheel voor niets geweest. OLAT onwaardig.

Het dieptepunt was het overlijden van de duitse wandelaar Marius Sturm tijdens het Internationaal Wandelevenement in 1986 te Sint-Oedenrode.

Rosmalen, 24 juli 1992

Jan v.d. Graaf

DRIE JAREN VOORZITTER w.s.v. OLAT 19-11-1988 - 16-11-1991

'Wij zouden het op prijs stellen, indien ook de vier voorzitters, die de vereniging in de jaren na de periode van Montfort geleid hebben, hun persoonlijke ervaringen op papier willen zetten'.....Einde citaat uit een brief van het

OLAT-secretariaat gericht o.a. aan ondergetekende, één der 'slachtoffer'.

Het lijkt een vrij simpele vraag, maar wanneer je er eens goed over na gaat denken is het nog niet zo eenvoudig. 'Persoonlijke ervaringen' wat zijn dat dan, zijn dat andere ervaringen dan die je tijdens je bestuursperiode hebt ervaren en vaak ook uitgedragen? Laten we maar niet dieper op deze vraag ingaan en er gewoon vanuit gaan dat het bestuur en wellicht ook de leden een terugblik, samenvatting van de ex-voorzitters willen zien/lezen welke dan in het jubileumjaar zullen bijdragen aan het vieren van het vijftienvigjarig bestaan.

Drie jaren voorzitter van O.L.A.T. kwamen bij mij voort uit een periode van (reeds) zeven jaar bestuurslid. gekozen in 1981 door de algemene ledenvergadering te Sint-Oedenrode als (algemeen) bestuurslid, met al vrij snel de 'portefeuille' wandelwegen, een nieuw hoofdstuk in het OLAT-programma. Daarna gevolgd door het penningmeesterschap welke na een aantal jaren weer terug gingen naar een ander bestuurslid zodat ik in 1988 weer alleen de wandelwegen onder mijn beheer had. In deze periode kende we een interim-voorzitter, Jan van de Ven, en het zoeken naar een 'nieuwe' voorzitter was niet zo'n eenvoudige taak. Nadat het bestuur mij voor deze functie vroeg heb ik wel even na moeten denken, want ik was er (volledig ??) van op de hoogte wat het allemaal wel inhield. Één van de voordelen van het algemeen bestuurslidmaatschap. Na bereidverklaring van mijn kant en verkiezing door de algemene ledenvergadering was het op 19 november te Best dan zo ver.

Ik kan nu achteraf zeggen en dat is een zeer persoonlijke ervaring, dat het mij niet is meegevallen. Niet dat ik me heb verkeken op de hoeveelheid werk die het met zich mee zou brengen, dat had ik aardig ingeschat, neen het waren meer de onvoorziene perikelen/strubbelingen die in die drie jaren op

ons afkomen. Als voorzitter wordt er dan van je verlangd dat je het juiste voorbeeld geeft, het bestuur leidt zo als er van je verwacht wordt en richting leden en buitenwacht doet alsof er niets aan de hand is. Dat is mij niet meegevallen, nee het is correcter om te zeggen tegenvallen. Met andere woorden, de 'know how' was in voldoende mate aanwezig, in het totale bestuur, maar om allemaal op de juiste golfengte te gaan zitten gaf nogal eens problemen.

Na het lezen van het bovenstaande zult u wellicht denken dat het dan een beroerde tijd voor mij geweest is die ik dan ook met plezier na één periode gedag zei. Dat is evenwel niet het geval. Er speelt op de Nederlandse buis een (bekende ?) t.v.serie: 'Goede tijden, slechte tijden' en zo was het ook in die drie jaren. Als bestuur en persoonlijk als voorzitter hebben we ook gelukkig veel leuke herinneringen aan die periode. Wat te denken van de voortdurende stijging van het aantal leden. Inmiddels is OLAT uitgegroeid tot de grootste (l.a.)vereniging in Nederland. Grootste hoeft niet altijd voordelen op te leveren, kwantiteit en kwaliteit gaan jammer genoeg niet altijd samen. Één van de nadelen van het groter groeien van de vereniging is dat men minder leden gaat kennen. Het is nu eenmaal zo dat in een club van laten we zeggen 100 leden men elkaar sneller zal leren kennen dan dat het vijfvoudige of meer is. Toch denk ik dat met een beetje meer inspanning, van beide zijden, het toch wel mogelijk moet zijn, -wanneer de wil er is- om tijdens eigen tochten en/of tochten in het land contact te zoeken en te krijgen met OLAT-leden. Het is in ieder geval zo dat de OLAT-leden bijna altijd herkenbaar zijn aan het clubembleem en men 9 van de 10 keer ook dezelfde interesses heeft.

Nagenoeg gelijk aan het stijgen van het ledenbestand liep de deelname aan onze tochten. Vooral de winterserietochten, sinds het seizoen 1984/85 niet meer alleen in Sint-Oedenrode, gaven en geven nog steeds een stijgend aantal deelnemers te zien. Persoonlijk heb ik deze winterserietochten van OLAT altijd gezien als dé plaats waar OLAT-leden elkaar kunnen treffen. Voor het bestuur was het over het algemeen ook een plezier om te horen hoe prettig en goed men bepaalde zaken weer had ervaren. Sfeer was er altijd wel, deelname ook, soms wel eens te ! Dan kregen we weer problemen met startlokaliteit en rustposten onderweg. Maar mijn persoonlijke ervaringen tijdens deze winterserietochten waren vrijwel altijd zeer positief.

Een goede en praktisch altijd stijgende deelname was er ook aan de Internationale Kempische Wandeldagen. Voorzichtig opgestart in 1984 maar al snel uitgegroeid tot één der wandelklassiekers van de meerdaagse

wandelevenementen.

Alleen in 1990 een lichte terugval in het aantal deelnemers. Oorzaak de extreme hoge temperaturen. Veel voor-inschrijvers kwamen niet opdagen en de na-inschrijvers zochten voor deze keer verkoeling aan de waterkant.

INTERNATIONALE
KEMPISCHE

3e INTERNATIONALE KEMPISCHE WANDELDAGEN 1-3 augustus 1986

NLAWB - KNBLO - NWB

Een vrij stabiele, met een lichte neiging naar afname, deelname zien we de laatste jaren op de diverse prestatietochten en wedstrijden. Het is een bekend gegeven dat er in Nederland maar een kleine groep wandelaars is die deze tak(ken) van wandelsport beoefenen. Relatief gezien kent OLAT nu weinig van deze leden maar in z'n totaliteit spreken we nationaal en van tijd tot tijd internationaal ook nog wel een woordje mee. Zonder namen te gaan noemen, (dat heb ik tot nu nog niet gedaan) weten we dat we in alle afstanden, waarin prestatie- en wedstrijden

gelopen wordt, goed kunnen meekomen en zelfs wel eens toonaangevend zijn. Één van de nadelen van de geringe deelname was het organiseren van het Internationaal Wandelevenement nu twee-jaarlijks, zodat in 1990 er alleen maar recreatieve afstanden werden georganiseerd. Een verlichting voor de OLAT-bestuursleden, leden en vele andere vrijwilligers en géén financiële adering voor de clubkas. Persoonlijk heb ik dit als één der betere bestuursbesluiten van de laatste jaren gevonden. Zo'n evenement organiseren heeft in het verleden wel eens heel veel gekost en hierbij doel ik niet alleen op het financiële vlak.

Persoonlijk ervaringen als wandelaar had ik in die drie jaren tijdens de deelname aan de OLAT-clubreizen/dagtochten. Een regelmatig terugkerende activiteit die nu eens niet door het voltallige bestuur georganiseerd dient te worden, maar is ondergebracht in een commissie. Zowel mijn voorganger als mijn opvolger hadden het werken met commissies hoog in het vaandel staan. Hun bereidwilligheid was er altijd wel maar ten alle tijden valt en staat zo iets met de medewerking van de 'andere zijde'. Het heeft nooit mijn prioriteit gehad omdat ik weinig vertrouwen had in het goed functioneren ervan. Dit moet u los zien van capaciteiten van personen die er in werken. Daar ontbrak het niet aan. Neen, een 'gebrek' van een commissie is vaak de zelfstandigheid tót functioneren. 'Geleid' door een bestuur loopt het allemaal prima, maar zodra er wat meer ruimte wordt gegeven stagneert het vaak om wat voor redenen ook. Het kan ook liggen aan mijn persoonlijke capaciteiten of mijn ervaringen binnen OLAT dat ik hier niet altijd naar ieders tevredenheid mee heb gewerkt.

Een persoonlijk 'hoogtepunt' uit deze drie jaren voorzitterschap vond ik wel de opening van het 'Visserspad' te Den Haag in 1989, alwaar op 5 juli de toenmalige 2e kamervoorzitter, de heer D. Dolman, in Nieuwspoor het eerste exemplaar van deze gids in ontvangst nam en met genodigden ook een stukje LAW ging lopen. De

samenwerking tussen OLAT en NWB (Nederlandse Wandelsport Bond) was in de voorbereidende fase zeer goed geweest, samen leverden zij met de 'Westduinslag' (Hoek van Holland - Den Haag) en de 'Vissersweg' (Den Haag - Haarlem) de nodige kilometers voor dit mooie pad. Een wandelpad wat in zijn zeer korte bestaan bewees een topper te zijn in Nederland.

Ik hoop dat ik met het voorafgaande een beetje tegemoet ben gekomen aan de wens van het bestuur en dat ik iets leesbaars en zinvols heb mogen bijdragen aan het jubileum(jaar). U zult in mijn relaas ongetwijfeld enkele zaken missen. Sommige daarvan heb ik bewust weggelaten. Wellicht dat mij ook enige zaken ontschoten zijn, dat is ook heel goed mogelijk. Had ik wat meer voorbereidingstijd gehad dan was er wellicht iets mee toevertrouwd aan het papier en wellicht in een ander vorm. Misschien is het maar goed zo.

Ik hoop in ieder geval dat het O.L.A.T. in de komende vijftientig jaar net zo goed zal gaan als in de voorbije vijftientig jaren. Wanneer we met z'n alle de schouders eronder zetten zal dat best wel lukken. Laat ik besluiten met de wens uit te spreken dat wanneer we in 2017 terugkijken op het 50-jarig bestaan van OLAT we dat met hetzelfde plezier zullen en kunnen doen als nu. Mogen we er dan zelf niet meer bij zin, dan hopelijk onze kinderen. Een laten we met z'n allen proberen onze kinderen en eventuele kleinkinderen etc. dat te geven wat wij ook gevonden hebben, namelijk een mooie, soms ongerepte natuur waarin het heerlijk wandelen is of met andere woorden, geestelijk, lichamelijk en recreatief ontspannen.

En u weet het Als de televisie en de koelkast niet zo ver bij elkaar vandaan stonden, zou menigeen helemaal geen lichaamsbeweging meer krijgen" (Joey Adams).

Dit gaat gelukkig niet op voor de OLAT-leden en laten we het zo houden !!

Geldermalsen, 03-06-1992

Piet Knoester

EEN KORTE TERUGBLIK EN DE WENSEN VAN DE HUIDIGE VOORZITTER.

Eveneens als aan mijn voorgangers is ook mij gevraagd om mijn ervaringen als OLAT voorzitter op papier te zetten.

Nou daar gaan we dan. Om een duidelijk beeld te schetsen moeten we even terug in de geschiedenis.

Op 16 november 1991 ben ik als voorzitter van OLAT gekozen tijdens de Algemene Ledenvergadering gehouden te Leende. Op dat moment had ik er een jaar bestuurservaring op zitten als vice-voorzitter.

Voorafgaande aan die tijd was ik al een hele poos met het wandelgebeuren bezig. Ik had veel contacten met de toenmalige bestuurders en was van een groot gedeelte van het OLAT reilen en zeilen op de hoogte.

Toen mij werd gevraagd om me kandidaat te laten stellen door het bestuur voor de functie van voorzitter, met een aanloop periode van een jaar als vice-voorzitter, heb ik toch even bedenktijd gevraagd.

Zolang ik OLAT ken, en dat zijn al weer wat jaren, heeft deze vereniging voor mij wat te bieden gehad. Het was en is geen saai clubje. Het geheel leefde, steeds werd er iets nieuws opgezet. Voor iemand die een uitdaging zoekt, zijn er bij OLAT veel mogelijkheden. En daar was ik me terdege van bewust.

Eveneens was ik op de hoogte van de problemen binnen deze organisatie. Besturen functioneerden niet altijd zo als ze moeten functioneren. Soms ging het meer om de strijd dan om het doel.

Sommige zaken bleven door gebrek aan goede samenwerking liggen. Andere aangelegenheden bleven liggen, of werden naar de achtergrond geschoven door gebrek aan mankracht.

Het ontbrak OLAT niet altijd aan de deskundige mensen, maar soms wel aan een goed samenwerkingsverband. Hoe dan ook de vereniging bleef groeien en haar activiteiten op vele fronten namen toe.

Voor mij was en is het duidelijk dat er nog veel mogelijkheden zijn om OLAT te laten groeien, te verbeteren en nog meer aanzien te geven. Diverse onderdelen zijn aan een verbetering toe.

Haar activiteiten dienen te worden uitgebreid en sommige zaken vragen om een heel andere aanpak. Is dat geen grandioze uitdaging?

Die uitdaging begon bij mij steeds meer vorm aan te nemen, wat heeft geleid tot het kandidaat stellen van mijn persoon als voorzitter van OLAT. Na een jaar vice-voorzitter te zijn geweest en na 9 maanden voorzitter ben ik nog steeds enthousiast en vol vertrouwen ga ik de toekomst te gemoed.

Van hoogtepunten is in mijn bestuursperiode nog geen sprake geweest. Wel heb ik een dieptepunt moeten verwerken, n.l. de jubileumtocht. Deze tocht had voor mij een hoogte punt kunnen zijn maar was helaas niet volledig geslaagd.

Voor mij persoonlijk vind ik het minder jammer dan voor OLAT. Graag had ik OLAT dit hoogtepunt gegund. Jammer maar het is nu eenmaal niet anders. Er blijven nog genoeg mogelijkheden over om in de nabije of verre toekomst van een evenement een succes te maken. En daar zal aan gewerkt worden.

Voorlopig heb ik nog ruim twee jaar de tijd om me met alle OLAT aangelegenheden bezig te houden. En dat zal ook nodig zijn, want lang niet alles loopt naar wens. Het huidige bestuur is behoorlijk onderbezet. Als het zo door gaat zal het geen gemakkelijke klus zijn in de komende jaren. Hopelijk komt hier op kort termijn verandering in. Zo niet, dan zal de uitdaging extra zwaar zijn. Wel zal ik trachten, met de medewerking van die gene die dat willen, mijn doel te bereiken. Of ik daar in slaag is nog maar de vraag.

Maar een ding is zeker: *Het streven naar het doel is vaak belangrijker dan het behalen er van.*

Jos Koolen (voorzitter).

22e Midzomertocht van O.L.A.T.

Deze midzomertocht vond plaats in de nacht van 23 op 24 juni 1990. Ongeveer 40 personen liepen de 60 km en ongeveer 100 de 40 km. In plaats van een verhaal over deze tocht vanuit het gezichtspunt van een wandelaar, deze keer eens vanuit dat van één van de verzorgers. Zij deed mij het navolgende relaas:

„Ik had toegezegd mee te helpen met de verzorging, iets wat ik nog nooit had gedaan. Eerst hielp ik aan het startbureau bij het inschrijven van de wandelaars. Daar kreeg ik al heel wat sfeer te proeven, want de wandelaars waren erg enthousiast. Toen werd ik naar de eerste verzorgingspost gebracht. Daar waren al drie heren druk bezig met koffie, thee en alles was al klaar. Hoewel ik niemand van deze mensen kende, gaven ze mij het idee dat ze me hard nodig hadden. Dat betwijfel ik, maar het gaf mij een prima gevoel omdat ik toch wat onzeker was. Ik wist niet waaraan ik begon. Al gauw ging ik mee om post 2 in te richten. Over pikdonkere weggetjes reden we ergens naar toe en daar richtten we onder een schaars brandende lantaarnpaal de tweede post in. Voor mijn gevoel ergens in de wildernis. Veel tijd om daar bij stil te staan had ik niet, want alles moest klaar zijn voor de eerste wandelaars. Daarna naar Veghel, op een kruispunt. De hele wereld sliep, toch verbaasde het mij dat er nog zoveel auto's voorbij

kwamen, vooral taxi's. Soep koken, want dat gaat er bij de wandelaars wel in. Het was nu rond 4 uur. Hard werken was er nu niet meer bij, want tussen de verschillende wandelaars lag vaak een behoorlijke afstand. Genoeg tijd om even op de soepketel te zitten om de „bats“ warm te houden, zoals één van de wandelaars het noemde. Voor hen zat er nu zo'n 25 km op. Ik vond het knap. Ze bleven lachen, de sfeer was prima. De mensen die 60 km liepen, kwamen hier twee keer langs. De tweede keer waren velen toch zichtbaar moe, maar rond 7 uur durfde ik ook niet meer met mijn ogen te knippen, bang dat ze niet meer open zouden gaan. Om 8 uur werd de post opgeheven, want er moest nog een laatste verzorgingspost ingericht worden. Ik werd naar het startbureau teruggebracht. Daar was ook nog het nodige te doen. Leuk om de wandelaars weer binnen te zien komen, slaperig en moe, maar ontspannen en de meesten nog in een goed humeur. Ik vond het leuk om erbij te zijn, al zeg ik er eerlijk bij dat ik me niet voor kan stellen dat ik ooit 40 of 60 km lopen zal. Maar gelukkig dat er ook mensen nodig zijn om voor koek en soep te zorgen. Bedankt, verzorgingsploeg, voor jullie vriendschap die nacht. Mag ik nog eens mee?”

M. Wernsing, O.L.A.T.

KANTTEKENINGEN DOOR DE JAREN HEEN

In het onderstaande worden de jaren na gelopen en gebeurde feiten vermeld. Dit is geen verslag waar alles is in vermeld, want daar ontbrak mij de tijd voor, nadat het verzoek binnen kwam. Wel zijn alle maandbladen nagelopen en gekeken naar interessante gebeurtenissen die voor de geschiedschrijving waardevol zouden kunnen zijn. Voor de tijd van voor 1975 wordt gebruik gemaakt van het jubileumnummer van 1977.

1967

Op 20 oktober werd er door 22 wandelaars de eerste Marathonnachttocht gewandeld over 42,2 km.

In november werd er wederom een nachttocht gehouden over 42,2 km en daar namen 35 wandelaars aan deel.

23 november werd de vereniging O.L.A.T. opgericht in café Toelen te Olland. Bestuur o.a. Voorzitter: Cornelis van Montfort, Secretaris Anton Buiting, Marietje van Montfort

16 december 22 wandelaars wandelen de winterserietocht over 42,2 km ('s nachts) onder een temperatuur van -27 C.

1968

De winterserietochten werden nog steeds 's nachts gewandeld en de tocht van maart had een afstand van 50 kilometer.

In het weekend 18/19 mei werd de 1e Kennedy-tocht door OLAT gehouden met 109 deelnemers over 80 kilometer.

In september werd officieel de 1e Marathonnachttocht georganiseerd over de afstanden 42, 50 en 60 km met 58 deelnemers.

De winterserietocht van oktober had afstanden van 42 en 60 kilometer met resp. 6 en 14 deelnemers!

1969

Tijdens de winterserienachttocht van januari over 45 km vielen 43 van de 52 gestarte deelnemers uit.

Tijdens de winterserienachttocht van februari werd volgens Cyril Backhausen het wereldrecord vrijen gevestigd over 42,2 km een deelnemend paartje heeft de gehele tocht al vrijende afgelegd. Zij raakten verdwaald en zijn door een Pater van de Dammianen weer op de juiste weg gebracht waarna volgens zeggen ze weer vriend verder wandelden.

1970

O.L.A.T. wordt 2e tijdens het teamkampioenschap van de NLAWB (Nederlandse Lange Afstand Wandel Bond) te Sint-Oedenrode over 35 kilometer met een team bestaande uit: Cyril Backhausen, Theo Berlo, Tonnie Bergh en Wim v.d.Ven.

Op 9 augustus wordt de 1e Sportweekendtocht gehouden, deze tocht was een evenement in een totaal sportweekend georganiseerd door de sportraad van Sint-Oedenrode, waaraan alle sportverenigingen deelname er werd gestreden om het Kampioenschap van Sint-Oedenrode over 50 kilometer. Deelnemersaantal 6. Winnaar Cyril Backhausen in 5.50.00, hij werd tevens clubkampioen.

De clubkampioenschappen werden tot 1975 gewandeld over een prestatietoetocht van 50 kilometer tijdens het Sportweekend. Vanaf 1975 werd er in competitieverband over verschillende tochten om het clubkampioenschap gestreden en nog later werd een puntensysteem ingesteld.

Clubkampioenschap : 1e Cyril Backhausen, 2e Wim v.d.Ven, 3e Tonny Bergh.

1971

O.L.A.T. wordt 3e bij de NLAWB-teamkampioenschappen met Emiel Alomaine, Tonnie Bergh en Wim v.d.Ven.

Clubkampioenschap : 1e Anton Beijers, 2e Cornelis van Montfort, 3e Jaap Ottema.

1972

Winterseriewandeltocht wordt in maart voor het eerst overdag gehouden over 50 kilometer en vanaf deze datum worden voortaan alle winterserietochten overdag gewandeld over een afstand van een ruime 40 kilometer.

OLAT viert haar 1e lustrum, zij krijgen geen toestemming om een 100 Engelse Mijl te houden, maar mogen daarin de plaats voor het eerst een 100 kilometer houden. De 100 kilometer werd daarvoor om en om door RWV en de sv de LAT gehouden. De 100 kilometer werd gelijk met de 50 Engelse Mijl prestatietoetocht op 13/14 mei gehouden.

De recreatieve Kennedy-tocht over 80 kilometer wordt de 5e Jubileum Kennedy-tocht na oktober en er wordt dat jaar geen Marathonnachttocht gehouden. Dus tweemaal een 50EM/80km dat jaar.

Derde plaats wederom tijdens de teamkampioenschappen met Louis Oostvogels, Anton Beijers en Jan Biemans.

Clubkampioenschap: 1e Jan Biemans, 2e Frits Schurgers, 3e Anton Beijers.

1973

OLAT organiseert zijn 1e 100 Engelse Mijlen met 34 deelnemers op deze afstand, waarvan er 20 uitwandelen. Naast deze afstand worden er afstanden gewandeld over 100 km (22 deelnemers) en 50 EM (36 deelnemers).

Van OLAT slagen Louis Oostvogels 4e plaats, Loek Labout 18e.

Clubkampioenschap: 1e Louis Oostvogels, 2e Frits Verhees, 3e Jan Biemans.

1974

Tweede plaats bij teamkampioenschappen met Loek Labout, Louis Oostvogels en Frits Verhees.

De winterserietocht van februari ging maar over 25 kilometer met 26 deelnemers.

Vanaf de winterserietocht van november wordt er naast de afstand van rond de 45 km. ook een afstand rond de 20 km gehouden.

BESTUURSSAMENSTELLING NOVEMBER 1974:

Voorzitter: Cornelis van Montfort (v.a. de oprichting)

Secretaris: Frits Verhees

Penningmeester: Marietje van Montfort

2e secretaris: Jan Verstappen

2e penningmeester: Martien van de Loo

Commissarissen: Drieske Termeer

Tonnie Bergh (verlaat bestuur in september 1975 i.v.m. vervullen van de dienstplicht).

Clubkampioenschap: 1e Loek Labout, 2e Frits Verhees, 3e Gerrit Legierse.

1975

Januari verschijnt voor het eerst het OLAT-Nieuws officieel. Het idee was van Anton Beijers, uit de tijd dat hij secretaris was, en er was al één proefnummer gemaakt binnen het bestuur onder de maand 't Klumpke. Het Clubblad OLAT bestond uit 4 dubbele A4 bladzijde. In het eerste blad vinden we de bestuurssamenstelling. Een ledenlijst met o.a. op de 3e plaats Joop Jung nu nog steeds abonnee, 6e Frans Peters, 13e Loek Labout, 14e Louis Oostvogels, 19e Jan van de Zanden, 23e Jac Heidendaal, 30e Gerrit Legierse, 31e Bert(je) Timmermans en

op 33 Jan Legius. O.L.A.T. telde 34 leden. Eind van het jaar zien we namen als Jac van Steen, Ben van de Velden en Alex Wijsman verschijnen.

BESTUURSSAMENSTELLING NOVEMBER 1975:

Voorzitter: Cornelis van Montfort

Secretaris: Frits Verhees

Penningmeester: Marietje van Montfort

2e penningmeester: Martien van de Loo

Commissaris: Drieske Termeer

Clubkampioenschap: 1e Bert Timmermans, 2e Jac Coolen, 3e Frits Verhees.

1976

16 OLAT-leden nemen deel aan de Vierdaagse Nijmegen en 5 aan de Apeldoornse Vierdaagse.

Jac Heidendaal liep 100 wandeltochten, waarvan 19 lange afstandstochten en legde daarbij totaal 4061 kilometer af gemiddeld 40,6 km per tocht. Hoogste gemiddelde had Ben v.d. Velden met 13 tochten, waarvan 7 lange afstanden met een gemiddelde van 91,7 km.

BESTUURSSAMENSTELLING NOVEMBER 1976

Voorzitter: Cornelis van Montfort

Secretaris: Frits Verhees

Penningmeester: Marietje van Montfort

Commissarissen: Martien van de Loo

Jan de Wert

Clubkampioenschap : 1e Bert Timmermans, 2e Gerrit Legierse, 3e Frits Verhees.

1977

OLAT heeft zich aangesloten bij het I.V.V. (Internationaal Volkspor Verband) een beloningsstelsel wat uit Duitsland is komen overwaaien, dit hoofdzakelijk voor zijn Belgische en Duitse deelnemers.

Januari 1977 het OLAT krijgt zijn bekende gele kaff met Appie Happie.

Voor de 2e maal wordt door OLAT, i.v.m. haar 10 jarig bestaan, een 100 Engelse Mijl gehouden met tevens afstanden over 100 km, 50 EM, 50km, 30 en 15 km.

Op de 100 Engelse Mijl startten liefst 71 deelnemers en Bert Timmermans wordt 3e in 19.49.08 achter Koos van de Hijden en Manfred Loch. Vierde werd Theo Tromp in 20.33.30. OLAT won op deze afstand de teamprijs.

Op de 100 kilometer is de eerste OLAT-ers 9e Frans van de Ven de broer van Jan.

De 50 EM wordt gewonnen door Constant Dedel in 10.46 en Jan van de Ven was derde in 11.09

Op de 50 km was de derde plaats voor Gerrit Legierse voor Hennie van Megen.

OLAT organiseert een groepsreis naar de 100 EM te Bristol met 9 personen w.o. 6 wandelaars. Louis Oostvogels, Cor van der Heijden, Jac Arts, Bert Timmermans, Kees Bastiaansen klasseerden zich.

BESTUURSSAMENSTELLING NOVEMBER 1977:

Voorzitter: Cornelis van Montfort

Secretaris: Frits Verhees

Penningmeester: Marietje van Montfort

Commissaris: Martien van de Loo, Jan de Wert
Tonny Bergh

Clubkampioenschap : 1e Bert Timmermans, 2e
Frans van de Ven, 3e Klaas Bakker.

27 december Cornelis van Montfort legt zijn
bestuurslid- en voorzitterschap neer.

1978

Januari, Martien van de Loo geeft te kennen zich
terug te trekken uit het bestuur.

Op 12 februari wordt te Sint-Oedenrode een
Buitengewone Ledenvergadering gehouden. Na
een turbelente vergadering is de
bestuurssamenstelling als volgt.

BESTUURSSAMENSTELLING FEBRUARI 1978

Voorzitter: Cornelis van Montfort

Secretaris: Theo Tromp

Penningmeester: Marietje van Montfort

Commissaris: Tonny Bergh

Cyril Backhausen

Van mei t/m augustus 1978, doordat al onze
wedstrijdatleten bij Fortuna'67 hun startlicentie
hebben krijgen we daarbij een contactman, dit
is Cor van der Heijden. Die als een soort
wedstrijdsecretaris zal gaan optreden voor OLAT.

Groepsreis naar de 100 EM Leicester-Shegness.
Met 9 personen waaronder 5 wandelaars. Theo
Bakker, Theo Tromp, Klaas Bakker, Jac van Steen,
Joop v.d.Hoeff, Louis Oostvogels klasseerden
zich. Opmerkelijk was dat Theo Bakker tezamen
met zijn zoons vanuit Terheijden op de fiets naar
de 100 EM waren gekomen.

In het novembernummer van het OLAT-Nieuws
doet Albert van Dijken een oproep "Vergeet de
weggetjes niet!!!" en vindt dat OLAT van de
verharde parcoursen moet afstappen.

BESTUURSSAMENSTELLING NOVEMBER 1978:

Voorzitter: Cornelis van Montfort

Secretaris: Theo Tromp

Penningmeester: Marietje van Montfort

Wedstrijd-secr. Ben van de Velden

Commissarissen: Tonny Bergh, Toos Bergh, Jan
Emonds

Clubkampioenschap: 1e Bert Timmermans, 2e
Theo Tromp en Louis Oostvogels

Juniorenkampioen: Adri van Rooij

28 december Jan van de Ven en Theo Tromp
wandelen de GR-56 van Eupen naar Ovifat. De
aanzet voor de OLAT-clubreizen.

1979

Benaming Continental Centurion ontstaan en
spelden worden geslagen voor de komende 100
EM. de deelnemers, die hem in voorgaande
jaren gewandeld hebben ontvangen hem ook.

22 februari 32 snelwandelaars doen mee aan de
P.T.Ted show gepresenteert door Ted de Braak
waarin de postcode centraal staat. Van OLAT
doen mee Jan Cortenbach, Bert Timmermans,
Adri van Rooij en Theo Tromp. Zij wandelen met
Alexander Pola en Anton Geesink regelmatig
tijdens deze show over het podia.

OLAT-Groepsreis naar de 100 Engelse Mijl van
Ewhurst met twee busjes van de 12 gestarte
OLAT-ieden liepen 11 hem uit. Cor v.d. Heijden,
Louis Oostvogels, Jac van Steen, Klaas Bakker,
Alex Wijsman, Jac Arts, Theo Tromp, Jac Coolen,
Cees Bastiaansen, Piet de Ruyter en Wim Bakker.

Oktober 1979 OLAT meldt zich aan bij de KNAU,
zodat haar wedstrijd wandelaars onder eigen
naam kunnen uitkomen.

OLAT organiseert de Centurion bijeenkomst te
Sint-Oedenrode met een dagvullend
programma.

BESTUURSSAMENSTELLING NOVEMBER 1979:

Voorzitter: Cornelis van Montfort

Secretaris: Theo Tromp

Penningmeester: Marietje van Montfort

Wedstrijd-secr.: Rob Lasschuit

Commissarissen: Ben v.d. Velden, Jan v.d.
Velden, Jan Emonds

Clubkampioenschap: 1e Jan Cortenbach, 2e
Reinoud van Gastel, 3e Klaas Bakker
Juniorenkampioen Harrie Bakker

1980

13 januari OLAT organiseert zijn eerste officiële
wedstrijd over 10 km in Sint-Oedenrode.

30 maart/3 mei drie OLAT-ters (Bert Timmermans,
Theo Bakker en Theo Tromp) wandelen met
succes Parijs-Schoonhoven in 5 etappe van 130,
100, 100, 90 en 80 kilometer.

OLAT krijgt haar trainingspakken en shirts met het
bekende OLAT-mannetje.

Februari voor de komende 50 EM worden ook
spelden geslagen en deze krijgen de naam
Kennedy-vrienden-speld.

3 mei 1980 Cornelis van Montfort legt zijn
voorzitterschap en bestuurslidmaatschap neer.
Theo Tromp neemt als Vice-voorzitter zijn taken
over tot vakature is opgevuld.

31 mei/1 juni Internationaal Wandelevenement
te Sint-Oedenrode. Op de 100 Engelse Mijl

wedstrijd wordt Reinoud van Gastel 4e in 18.55.15 en op de prestatie 100 EM wordt Piet van Leur 2e in 20.43.20. Op de 100 km prestatie wordt Klaas Bakker 2e in een tijd van 13.54.33. De 50EM werd gewonnen door Hennie van Megen in 10.27 en Frits van Oyen werd derde op de 50km in 6.29. Groepsreis 100 EM te Leicester onder leiding van Cornelis van Montfort met zeventien personen w.o. tien wandelaars. Geklasseerd hebben zich Piet van Leur (19.52.32), Cor v.d.Heijden, Constant Dedel (centurion 700), Bert Timmermans, Jac van Steen, Klaas Bakker, Louis Oostvogels,

SEPTEMBER VOORLOPIG BESTUURSSAMENSTELLING

Voorzitter: Ben van de Velden (*)

Secretaris: Theo Tromp

Penningmeester: Jan van de Velden

Wedstrijd-secr.: Wim Hellebrekers (*)

Commissarissen: Jan Emonds, Marietje van Montfort

(*) zijn niet in functie gekozen. Bij de ledenvergadering van november zijn alle bestuursleden afgetreden.

In oktober zij 5 OLAT-teams gestart te Queue de Bois in België op een 24-uurs-estafette voor teams. Zij haalden daar de 2e, 3e, 4e en 5e plaats weg in het algemeen klassement, tevens de bekertjes voor het grootste aantal deelnemers en voor de meeste afgelegde kilometers. In het klassement 18-24 jaar hadden we de 1e en 2e plaats. In het klassement 25-50 jaar de 2e, 3e en 9e plaats. Dus met prijzen beladen vertrokken we daar.

Oktober wordt er een hoorzitting gehouden i.v.m. de viering van 750 jaar stadsrechten in 1982. Hier biedt OLAT aan een wandelweg tussen Hasselt via Eindhoven naar Sint-Oedenrode te maken. Later wordt dit op verzoek een rondweg met Roermond erbij. In 1982 zullen we de Sportweekendtocht tesamen met E JOS organiseren.

BESTUURSSAMENSTELLING NOVEMBER 1980:

Voorzitter: Ben van der Velden

Secretaris: Theo Tromp

Penningmeester: Jan van de Ven

Wedstrijd-secr.: Wim Hellebrekers

Commissarissen: Annemie Smulders

Clubkampioenschap: 1e Reinoud van Gastel, 2e Jan Cortenbach, 3e Cor van der Heijden

Juniorenkampioen: Theo Bakker

De minimum leeftijd van 13 jaar wordt afgeschaft en er wordt besloten bij de winterserietochten vanaf januari 1981 ook een 10 kilometer toe te voegen.

December "TOCHT VAN DE MAAND" is geboren. Elke maand werd er een tocht aangewezen als Tocht van de Maand. Er werd verzocht hier herkenbaar als OLAT-lid te gaan wandelen, zodat nieuwe leden gemakkelijker met andere leden in contact konden komen.

1981

8 Januari wordt een bijeenkomst gehouden door de werkgroep rondweg 750 stadsrechten. En een globale etappe-indeling gemaakt.

OLAT passeert zijn 100e lid grens. Helaas is niet bekend wie dit was. In deze tijd werd ons ledenbestand met etiketten verzorgd door een Noordelijk dagblad.

14/15 maart werd een trainingsweekend gehouden in Sint-Oedenrode geslapen wordt er op een boerderij. De training wordt verzorgd door Jan de Jonge. 's zaterdagsavond hadden wij eerst een chinese rijsttafel bereid door Theo Tromp en vervolgens konden we enkele films zien.

Paaszaterdag starten 25 leden op de prestatie en wedstrijdklasse van de Kennedy-mars van Sittard. Jan Cortenbach wint in 8.39.50

30 april t/m 5 mei wordt de eerste OLAT-wandelweek over een GR-paden in de België gehouden. Deelnemers: Fam.B.v.d.Velden (5 pers), fam.Verstappen (4 pers), Fam.v.d.Heijden (5 pers), Fam. Tromp (2 pers), J.v.d.Ven, L.Oostvogels, J.v.d.Zanden.

De Bossentocht als Tocht van de Maand wordt voorafgegaan door een bowling en kegelavond in Someren. Overnacht kon er worden in het clubgebouw van Hermode.

OLAT gaat voor het eerst met een verzorgingsteam bestaande uit Annemie Smulders, Carla Overgoor, Guus Tel en Ben v.d. Velden naar Nijmegen.

Met een personenauto worden enkele posten per dag gedraaid.

De Sportweekendtocht wordt op 15 en 16 augustus als tweedaagse gehouden met excursies onderweg, zoals het klompenmuseum, klompenmakerij. Overnachtingsmogelijkheid is er in het scoutinggebouw. Een record aantal deelnemers vierhonderdzesenvieftig.

Augustus neemt Annemie Smulders het wedstrijdsecretariaat over van Wim Hellebrekers.

In plaats van de Engelandreis gaan we met een groep naar de 28 Uur van Roubaix chauffeur Ben van de Velden en Gerrie Tromp, verzorgers Ciska Wijsman en Trees v.d.Heijden. De wandelaars waren Jac van Steen, Louis Oostvogels, Theo Tromp, Cor van der Heijden, Klaas Bakker, Alex Wijsman, Anne Radder en Piet van Leur. alle klasseerden zich.

klasseerden zich.

BESTUURSSAMENSTELLING NOVEMBER 1981

Voorzitter: Ben van de Velden

Secretaris: Theo Tromp

Penningmeester: Jan van de Ven

Wedstrijd-secr. Annemie Smulder

Commissaris wandelweg: Piet Knoester
Clubkampioenschap : 1e Reinoud van Gastel,
2e Cor van der Heijden, 3e Jan Cortenbach.

1982

Op 3 januari opening van de rondweg met een wandeling van Valkenswaard naar Sint-Oedenrode. Honderdvijfentwintig wandelaars nemen deel aan deze tocht.

14 Januari start een cursus massage en voetverzorging door Freek Zevalkink.

In de notulen van de bestuursvergadering van 27 februari staat vermeldt dat er een vijftal werkgroep/commissie zijn gevormd.

werkgroep clubreis Ben/Theo/Jan

trainingsweekend Ben/Jan/Annemiek

Int. Wandelevenement Ben/Theo/Annemiek

Wandelwegen Piet/Theo/Jan

Vierdaagse Ben/Annemiek/Henri Hammecher/Guus Tel.

27/28 februari werd er wederom een trainingsweekend gehouden in Sint-Oedenrode met als trainers Jan de Jonge en Jan Cortenbach. 's Avonds gaf een diëtist van Wander sportvoeding een lezing over sportvoeding. De film van de 100 EM 1981 werd vertoond. Zondag was er ook zaaltraining en een 25 km prestatietocht.

Aan de wedstrijd en prestatietocht van 28 februari over 25 km werd door 45 deelnemers deelgenomen. Bij de veteranen werd Klaas Bakker 2e met 2.41.03 en voor de senioren was het Jan Cortenbach, die met de tweede plaats genoeg moest nemen in een tijd van 2.13.31

14 maart Wedstrijd en Prestatietocht over 50 km.

Bij de wedstrijd wordt Bert Timmermans 2e met 5.14.46 en op de prestatie was de tweede plaats voor een OLAT-lid en wel Rein Pistorius.

30 april t/m 5 mei wordt de 1e Koerierstocht gehouden over de rondweg met 21 deelnemers en we worden in alle plaatsen zeer goed ontvangen. Vooral Hasselt en Eksel spanden de kroon. We kregen een zeer goed contact met de vereniging De Anjertrippers. Maar voor de deelnemers is onvergetelijk de ping-pong wedstrijd tussen Bert Timmermans en Constant Dedel in de jeugdherberg van Sittard.

In dit jaar worden verder gehouden een aantal wandelweekenden 5/6 juni opening GR-512 (10 leden); 31 juli/1 aug. Osnabrückerringweg (15 leden); 11/12 sept wadlopen te Pieterburen (8 leden); 16/17 okt GR5 Wiemesmeer-Luik (10 leden) 27/28 nov. De viering 15 jaar OLAT een wandeling over de GR 561 (20 leden)

22/23 mei Internationaal Wandelevenement, dit jaar met inzet van 27mc vereniging De Tokkelaars, nu ook een wandelvereniging. Op de 100 EM wedstrijd was de 4e plaats voor Cor v.d. Heijden in 20.11.28. Op de prestatie 100 EM was de 1e plaats voor Wim v.d. Wittenboer (19.43.20) en de 2e plaats voor Rein Pistorius in 20.23.25. De 100 km werd gewonnen door Reinoud van Gastel. Bij de overige afstanden waren er geen OLAT-leden bij de eerste drie.

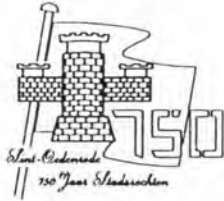
Juni tot deze maand was het de taak van de secretaris om voor de uitgave van het maandblad te zorgen. Er werd een redactie-commissie gevormd bestaande uit: Wim Bakker, Henri Hammecher, Eddy du Maine, Emmy Hendrixs, Edwin Kosten en Theo Tromp

Juni - Huig Kraan (RWV) selecteert zich op het laatste moment voor Parijs-Colmar en vraagt OLAT om begeleiding, daar RWV al Annie van de Meer moest begeleiden. In allerijl wordt een team samengesteld met Piet Knoester, Annemiek Smulders, Karel & Jolanda Glorie, Freek Zevalkink, Trees en Cor v.d. Heijden en 3 Unitasatleten Huub Coenen, Leon Keppels en Eugene de Vrede.

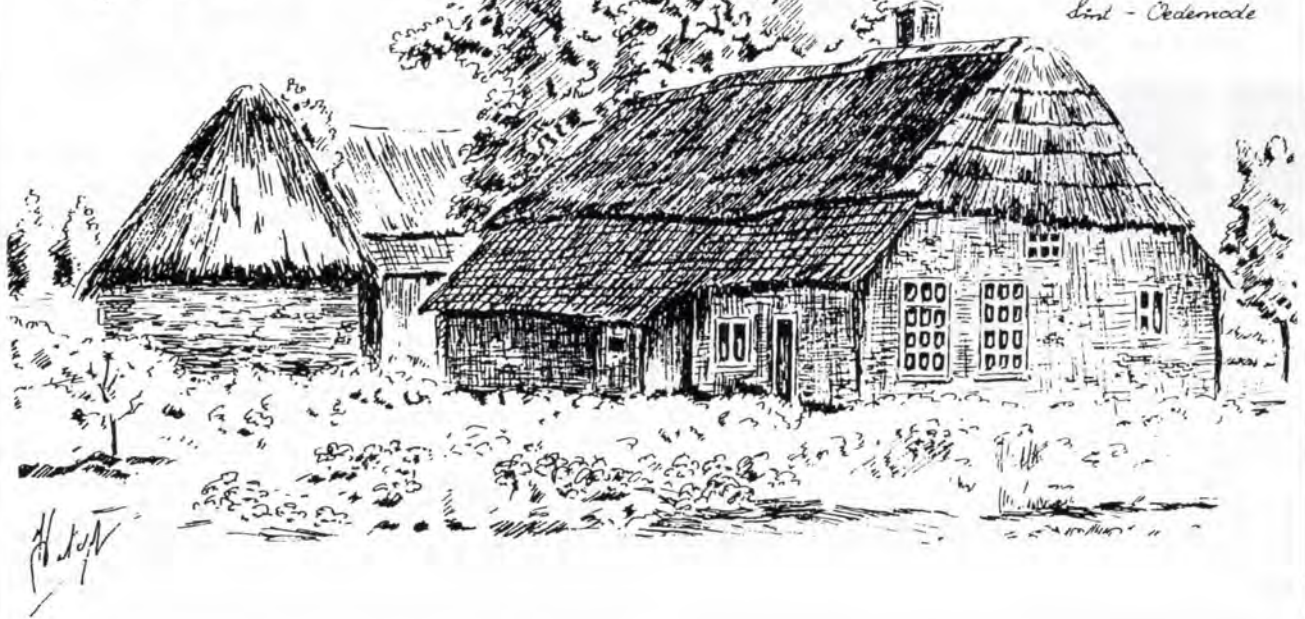
Huig Kraan wandelt de gehele tocht over 513,5 km in 76 uur en 24 minuten uit.

20 juni organiseert OLAT te Veghel tijdens "Veghel Ontvangt" het Nederlands Kampioenschap 50 km. Tevens hebben we er een wandelstand met informatie over de wandelsport in de ruimste zin. Jan Cortenbach wordt Nederlands kampioen in 4.27.32 en als klap op de vuurpijl wordt Reinoud van Gastel derde met een tijd van 4.58.26.

Juni op initiatief van Theo Tromp wordt een Nederlandse Snelwandelcompetitie opgezet onder de naam Snelwandelwisselbokaal. Om de deelname aan Nederlandse wedstrijden te stimuleren.

*Herdenken aan de
5e Internationale
Wandelevenementen
van
Sint - Oedenrode*

Voetpad verbindt Diemen met Nice

DIEMEN - Enkele weken geleden keurde het gemeentebestuur de aanleg van een weg van Diemen naar Schoonhoven goed. De weg, de LAW 10, zal zeer spoedig worden geopend, naar verwachting nog dit jaar.

Een weg is misschien een wat groot woord. Het gaat hier om een wandelroute, het Graaf Floris V pad, of, in code, de LAW 10. Aan het einde van dit jaar geeft de Olandse (dit is geen luddieke woordspeling, maar een dorp in Brabant alwaar de vereniging is opgericht) Lange Afstands Tipelaars OLAT een boekje uit waarin deze route uitvoerig wordt beschreven. Dan zal het pad ook officieel worden geopend.

We hebben afgesproken in één van de stempelposten langs het pad. Heel toepasselijk: Graaf Floris V in Muiden. Vandaar vertrekken we naar Mulderberg. Het eerste stuk gaat nog gewoon over asfalt, maar na enkele kilometers bereiken we de dijk. We verlaten de weg en kiezen het gras op de kruin van de zeevinger. Een onovertroffen uitzicht naar alle kanten. Een haas vlucht voor ons uit, de dijk af. Bij de poldersloot aangekomen neemt hij een fantastische sprong, maar niet ver genoeg om te voorkomen dat hij een nat pak haalt.

Al snel blijkt het nut van de zware schoenen waar Piet Knoester zich mee heeft geschooid. Op mijn gymspies dreig ik keer op keer op een

dubbelgeklapte enkel terecht te komen.

Kruifabriek

In Mulderberg aangekomen passeren we het monument dat de plaats aangeeft waar Floris zo'n 700 jaar geleden werd vermoord. Volgens Piet Knoester van de OLAT heeft vrijwel de hele streek die wordt bewandeld toebehoord aan 'der kerlen Gods'. 'Het Mulderslot is door hem gesticht, in Mulderberg is hij vermoord. Overal waar we langs komen heeft hij wel bezittingen gehad'. Het is geen toeval dat het pad de naam van Hollands beroemdste graaf heeft gekregen.

De route is nog niet gemarkeerd, dat zal in de loop van het jaar gebeuren. Omdat het hier gaat om een officieel erkend pad mag het gemarkeerd worden met rood-witte strepen, zoals geroutineerde wandelaars die kennen uit de Oranjerode Randonnee-wandeleroutes in Frankrijk. De wandelaar zal er echter niet genoeg aan hebben om deze bakens te volgen; als het zo gemakkelijk zou zijn zou de OLAT haar boekjes niet meer verkopen en niet meer uit de kasten komen.

Het Graaf Floris V pad bestaat al vier jaar, maar slechts voor leden. De Diemenaar Alex Wilsman heeft de route uitgezet, maar voordat het zover is dat er een officieel wandelpad van kan worden gemaakt moet er heel wat gebeuren. De wegenbouwers van OLAT gaan niet over één nacht ijs. Piet Knoester: 'We zoeken altijd naar routes die zoveel mogelijk over onverharde wegen gaan. Zo hadden we voor het traject tussen Diemen en Muiden een route in het hoofd die voorbij de PEN-centrale achter de kruifabriek om over de IJsselmeer-

dijk liep. We hebben geprobeerd om met Delfland, de eigenaar, te regelen dat iedereen die in het bezit was van ons boekje, daar ook door mocht, maar dat wilden ze niet'. Het traject moet nu langs de snelweg worden afgelegd.

Openbaar

Regelmatig wordt OLAT geconfronteerd met de vraag wat nu eigenlijk 'openbare weg' is. Van veel openbare wegen is gewoon niet meer bekend dat ze openbaar zijn. De OLAT onderzoekt in dergelijke gevallen altijd de 'wegenleggers' van de gemeente. Gewapend met die kennis gaat men op pad, maar ook dan stuit men vaak op problemen.

Vooral boeren die de grond in gebruik hebben zorgen nog wel eens voor problemen.

'We hebben een keer een hele omweg moeten maken omdat een boer niet wilde dat we langs zijn bedrijf kwamen. Later bleek dat hij een illegale varkensmestertij had, daarom wilde hij al die pottekijkers niet natuurlijk'.

Wat officieel als openbaar te boek staat is dat nog niet altijd. Als iemand problemen maakt bij degene die de route uitzet, dan zal hij later ook de wandelaars lastig vallen. Dan maar liever even omlopen. Of, zoals bij Muiden, een vervelende weg kiezen boven een leuke.

In haar huidige vorm begint het Graaf Floris V pad bij het Amsterdamse Mulderpoortstation. De wandelaars worden langs het Ajaxstadion naar Diemen gevoerd, gaan langs het kanaal naar Muiden, Mulderberg, Ankeveen, Nederhorst den Berg, Loenen, Nieuwersluis, Breukelen, Haarzuilens, Vleuten, Harmelen, Woerden, Oudewater, Haastrecht, Couda. Het delictieve pad begint echter in Diemen en zal na Mulderberg voeren naar de Laage Vuursche. Schoonhoven wordt het eindpunt.

Schoonhoven heeft geen eindpunt te zijn. Wie na de 140 kilometer Graaf Florispad nog niet genoeg gelopen heeft en genoeg boterhammen in de

trommel heeft kan daar rechtsaf slaan naar Hoek van Holland, of linksaf naar Nijmegen. En verder. Want dit zijn slechts enkele paden van een landelijk wandelwegen-net, dat aansluit op internationale wegen.

Wie naar Nice wil lopen kan vanaf december in Diemen beginnen.

Wie dit pad, of een van de andere wandelpaden van de OLAT wil bewandelen en niet wil wachten op de officiële routebeschrijving die in december verschijnt kan zich wenden tot Piet Knoester, Peppelbos 40 in Geldermalsen. Tel. 03455-5364.

Op de Vierdaagse Nijmegen is het OLAT-verzorgingsteam in actie met verzorging voor iedereen. Ook is het mogelijk te overnachten in een zaal in De Ganzenheuvel,

In augustus werd weer een groepsreis naar de 100 E.M. van Leicester georganiseerd, ditmaal door Theo Tromp. Drie busjes met als chauffeurs Gerrie Tromp, Thea van Wakeren en Lieuwe Schol. Voor de voetverzorging en massage ging Freek Zevalkink mee. Andere verzorgers waren o.a. Jan v.d. Zanden, Annemie Smulders, Tonny van Oyen. De deelnemers van OLAT waren Ad van Oyen, Anne Radder, Piet van Leur, Johnny Maebe, Jac van Steen, Cor v.d. Heijden, Louis Oostvogels, Julien Baert, Theo Tromp, Eddie du Maine en Piet de Ruyter. Verder gingen er 7 man van Unitas, en drie van RWV mee.

6 Augustus Jan Cortenbach wordt Nederlands Kampioen 20 km snelwandelen in een nieuw Nederlands record van 1.35.36,9

Deelname aan het Sportweekend viel wat tegen. Veel wandelaars van normaal 25 km kozen voor de 5, 10 of 15 km van EJOS, waarmee we tezamen organiseerden.

September tijdens de 28 Uur van Roubaix klasseren zich de leden Piet de Ruyter, Klaas Bakker, Cor v.d. heijden, Louis Oostvogels, Theo Tromp, Eddie du Maine.

Vanaf oktober worden er om de veertien dagen een trainingsavond georganiseerd te Geldrop voor jeugd en senioren.

BESTUURSSAMENSTELLING NOVEMBER 1982

Voorzitter: Ben van de Velden

Secretaris: Theo Tromp

Penningmeester: Piet Knoester

Wedstrijd-secr.: Annemie Smulders

Commissaris-routes: Jan v.d. Ven

Commissaris-redactie: Eddie du Maine

Commissaris-jeugd: Ria van Dijk

Clubkampioenschap: 1e Ad van Oyen, 2e Jan Cortenbach, 3e Reinoud van Gastel

1983

29/30 januari opening Graaf Floris V-pad Gouda - Amsterdam met 30 deelnemers.

April de redactie OLAT-Nieuws gaat over naar Eddie du Maine.

23 April OLAT gaat met een touringcar naar de jubileumtocht van de KNBLO (Koninklijke Bond voor Lichamelijke Opvoeding) te Den Haag met 65 deelnemers.

14/15 mei Tijdens het Int.wandelevenement wint Jan de Jonge de 100 Engelse mijlen in een nieuwe record tijd van 16.37.02.

Juli de Peellandroute krijgt officieel de status van LAW 402.

24/25 juni Groepsreis naar de 100 EM te Ewhurst gaat met een touringcar met 34 deelnemers. OLAT wint de teamprijs. Van OLAT klasseren zich met een 3e plaats Piet van Leur 19.08.16, Wim v.d. Wittenboer, Louis Oostvogels, Jan Schmidt, Anne Radder, Jac van Steen, Bert van Hoef, Kees van Dijk, Wim Brouwers, Piet de Ruyter.

24 juli werd in Vught Jan Cortenbach Nederlands Kampioen 20 km snelwandelen in 1.33.52,6 en 3e werd Bert Timmermans met 1.44.56,0.

Op de 28 uur van Roubaix klasseren zich Wim v.d. Wittenboer, Cor v.d. Heijden, Jan Schmidt, Jac van Steen, Piet de Ruyter en Wim Coolen.

Op 23 oktober wederom een Nederlands kampioenschap op de 50 km te Heythuysen in 4.24.10.

Ook in 1983 werden weer een aantal wandelweekenden georganiseerd naar: 29/30 jan Graaf Floris V-pad(30 pers), 19/20 mrt GR-57 Hotton-Houffalize (21 pers), 30 april t/m 6 mei 2e Koerierstocht (21 pers), 4/5 juni GR57 Luik-Hotton(17 pers), 24 jul t/m 6 aug. Tour de Mont Blanc (7 pers) en 24/25 sept. Wittekindsweg Osnabruck-Porta(17 pers).

BESTUURSSAMENSTELLING NOVEMBER 1983

Voorzitter: Ben van de Velden

Secretaris: Theo Tromp

Penningmeester: Piet Knoester

Wedstrijd-secr.: Annemie Smulders

Commissaris-routes: Jan v.d. Ven

Commissaris-redactie: Eddie du Maine

Commissaris-jeugd: Ria van Dijk (treedt terug feb '84)

Clubkampioenschap: 1e Bert Timmermans, 2e Klaas Bakker, 3e Jan Cortenbach

Junior: Peter Bakker

Vanaf dit jaar worden de winterserietochten niet meer alleen in Sint-Oedenrode, maar worden deze in plaatsen in omgeving Eindhoven en Den Bosch gehouden.

Ook dit jaar gaat zo als de afgelopen jaren steeds een aantal wandelaars gezamenlijk met een aantal personenbusjes naar de klassieker Plombieres-Houffalize, die steeds in de 3e weekend van december gewandeld wordt over 110 kilometer. Ditmaal is het een groep van 17 personen.

1984

Voor dit jaar vonden clubreizen plaats naar 28/29 jan. Tiendweg/Oeverloper (11 pers), 11/12 feb Zuid-Limburgroute (11 pers), 24/25 mrt

Ruhrhöhenweg (9 pers), 14/15 april GR5 (4 pers), 8/9 jun GR577 van de Lesse(8 pers), 5 t/m 13 mei Saarlandrondweg (10 pers), 13/14 okt Opening GR 562 (13 pers).

In mei vond de eerste bespreking plaats voor de 1e Kempische Wandeldagen, hierbij bleek dat de bonden (KNBLO & NWB) zeer grote problemen hadden met een vierdaagse tocht en met afstanden van 40 km of meer. Uiteindelijk werd besloten de tochten de Kempische Wandeldagen te noemen en deze maar over drie dagen te houden met de grootste afstand 35 kilometer.

2/3 juni werd het Internationaal wandel evenement gehouden met als beste van OLAT op de 100 EM Wim v.d. Wittenboer (19.51.22), Hennie van Megen gedeeld op de 1e plaats op de 100 km (12.41.42),

BESTUURSSAMESTELLING NOVEMBER 1984

Voorzitter: Ben van de Velden

Secretaris: Theo Tromp

Penningmeester: Piet Knoester

Wedstrijd-secr. Harrie Vollenberg

Commissaris-routes: Jan v.d. Ven

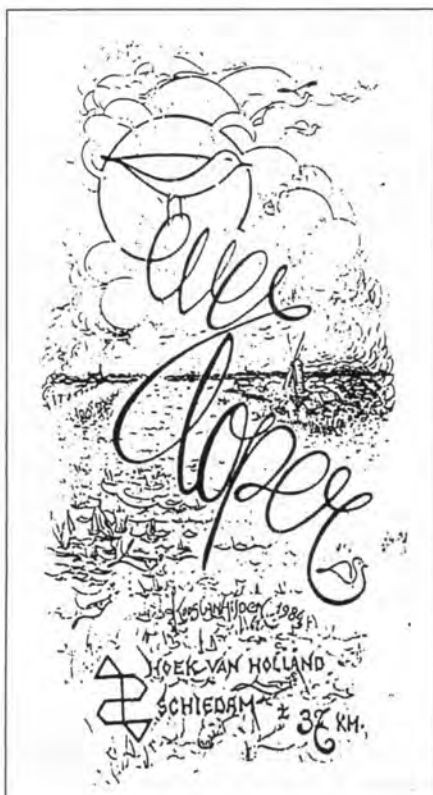
Commissaris-redactie: Eddie du Maine

Commissaris-wandelw: Annie Gijzel

Clubkampioenschap: 1e Reinoud van Gastel, 2e Klaas Bakker, 3e Peter v. Hooijdonk

Dames: 1e Marleen Radder-Willems, 2e Ria van Dijk, 3e Marietje Billekens

Junior: Peter Bakker.

1985

Clubreizen dit jaar worden er gemaakt 12 jan. LAW 4 valkenswaard-Weert (9 pers), 12 mei een Mijnexcursie met een wandeling over het Hertog Hendrikpad (21 pers), 13 april Opening van de LAW 6 (15 pers) en het Pinksterweekend de GR 563 (7 pers), 31aug/1 sept GR 5 (7 pers) 14/15 sept. Duinweg (6 pers), 12/13 okt Rurhhohenweg (8 pers)

Tijdens officiële opening van de LAW 6 "De Oeverloper" van Koos van de Hijden werd de gids overhandigd aan de gedeputeerde Dhr. Borgman. De eindredactie was gedaan door Theo Tromp. Er waren een zeer klein aantal leden met een super de luxe touringcar naar de Loet gekomen. Aldaar werd een stuk(je) gewandeld over deze LAW 6, waarna de gedeputeerde Dhr. Borgman van de Provincie Zuid-Holland een wandelboom onthulde met daarin ook de naam O.L.A.T.

In maart schreef O.L.A.T. zijn 200e lid in dat was Nel Vriens.

De Kennedy-mars Sittard wordt door Jan Cortenbach gewonnen met een tijd van 7.49.23

Wim v.d. Wittenboer loopt 129,125 km bij de Nacht van Loon.

Internationaal Wandel evenement. Bert Mann was gekomen met twee touringcars met totaal 72 deelnemers. Wim v.d. Wittenboer wordt 2e (18.33.52) achter de engelsman Richard Brown en voor de fransman Pierre Provis. Henny van Megen wordt 2e op de 100km-prestatie en Ger Reneerkens wordt 2e op de 50 EM wedstrijd.

De Nederlandse Studentenkampioenschappen 3 km snelwandelen wordt gewonnen door Jan Cortenbach, 2e is Hans v.d. Knaap en 3e Reinoud van Gastel.

Tijdens een wedstrijd om de Luganocup in St. Anbin les Eibeuf op 22/23 juni werd Jan 8e met een toptijd van 4.12.32.

Op 6 juli zet Jan Cortenbach zijn zegereeks voort met een Nederlands Kampioenschap op de 20 km in 1.33.19.55

De 2e Internationale Kempische Wandeldagen heeft een nieuwe startlokatie. Daar er niet meer overnacht kon worden in de sporthal De Kervel, werd door de winkeliersvereniging Geldrop Centrum de mavo school met hun sportvelden aan gedragen. Hotel De Gouden Leeuw werd startlokaal. De winkeliersvereniging en RABO-bank steunde financieel de Kempische Wandeldagen en er werd een tal van randaktiviteiten georganiseerd. In het centrum werd een vrijetijds- en ambachtenmarkt gehouden, er traden clowns op en er speelde een kapel. Voor een dubbelteje kon je laten scheren bij een ouderwetse barbier. Schilders waren er actief. 's Avonds een diskjockey en een

jazzband. Tijdens de tochten konden de wandelaars een bezoek brengen aan het weverijmuseum, windmolen, geitenfokkerij en kaasmakerij, en een in werking zijnde watermolen.

13 september klasseerden zich 11 leden bij de 28 uur van Roubaix.

Bestuurssamenstelling november 1985

Voorzitter: Jan van de Graaf

Secretaris: Theo Tromp

Penningmeester: Piet Knoester

Wedstrijd-secr.: Harrie Vollenberg

2e secretaris: Annie Gijzel

Commissaris-routes: Jan v.d. Ven

Commissaris-redactie: Eddie du Maine, Hein Lenders

Clubkampioenschap: 1e Jan Cortenbach, 2e Klaas Bakker, 3e Wim v.d. Wittenboer

Dames: Marleen Radder.

Junior: Marc van Dijk

De secretaris Theo Tromp is door studie redenen een aantal maanden van november t/m maart niet beschikbaar, tijdens deze periode neemt Annie Gijzel hem waar.

1986

Tijdens 100 EM van het Internationaal Wandelevenement overlijdt onze wandelvriend Marinus Sturm van de wandelgroep Bert Mann aan een hartaanval. Het evenement wordt sober voortgezet. Ger Reneerkens wordt 1e op de 24 uur 173,109 km, Klaas Bakker 2e op 100 km en de eerste drie plaatsen op de 50 kilometer

waren voor Rene Caris, Henk Plasman en Walter Brinkman.

Van 30 april t/m 6 mei wordt er met 9 personen de Weserberglandweg gewandeld.

Juni passeren we een magische getal 250 bij het ledenaantal met de inschrijving van Regina Martens.

Jan Cortenbach wordt Zuid-Nederlands kampioen 10 km in 45.25,0 en op 7 juni breekt Jan het Ned.record snelwandelen op de 30 km met een tijd van 2.24.36,7.

100 EM te Leicester hier wordt Wim v.d. Wittenboer 5e in 19.51.52 en Marleen Willems wordt 1e dame in 21.30.26, verder klasseren zich Jac van Steen, Jan Oerlemans, Theo v.d. Wijst. OLAT wordt derde bij teamwedstrijd.

Dertien personen nemen deel in juli aan de Weerribbenroute.

26 Juli bij de Landenwedstrijd wordt Jan 3e op de 35 km met 2.57.30.

Kempische Wandeldagen trekt volgens de kop van het Eindhovens Dagblad op de eerste dag 6000 deelnemers, Gelukkig zijn dit er maar 600.

De 12 uren-prestatietoets van de LAT wordt gewonnen door Rein Pistorius met 102,438.

30 aug/7 sept. wordt er met 17 pers over de GR 5 in Luxemburg gewandeld.

Op 10 augustus is een delegatie op uitnodiging van onze vlaamse vrienden GR-paden aanwezig bij de opening van de GR-128 in Laarne te België.

De op 17 sept van dit jaar gestartte avondwedstrijd op de van Horne kazerne te Weert, verhuisde i.v.m. wateroverlast naar de Kunststofbaan van av Weert.

Dertien OLAT-ters finishen in de 28 Uur van Roubaix met Wim v.d. Wittenboer als 10e met 219,880 km.

Vooraf aan de Algemene Leden Vergadering nemen 31 leden vanuit Best deel aan de excursie naar "Han en Span" te Oirschot, daarna een schitterende dia-klankbeeld over de GR van de Mont Blanc, liefts 75 leden zijn aanwezig op de vergadering.

BESTUURSSAMENSTELLING NOVEMBER 1986

Voorzitter: Jan van de Graaf

Secretaris: Theo Tromp

Penningmeester: Hans Promper

Wedstrijd-secr: Harrie Vollenberg

2e secretaris: Annie Gijzel

Commissaris-routes: Jan v.d. Ven

Commissaris-redactie: Eddie du Maine

Commissaris-wandelwegen: Piet Knoester

Hein Lenders trad af als penningmeester, wat velen niet weten is dat hij maandelijks het maandblad inspreekt op band voor onze blinde leden en de verjaardagskaarten verzorgd. (Nu nog steeds)

Clubkampioenschap : 1e Jan Cortenbach, 2e Bert Timmermans, 3e Klaas Bakker

Dames : Marleen Radder.

1987 20 JAAR O.L.A.T.

In de NLAWB-Top 5 staan de Kempische Wandeldagen op de 2e plaats achter de Ronde van Zuid-Limburg en de O.L.A.T.-winterserie op de zesde plaats.

Op 18 januari heeft de kortste vergadering in de O.L.A.T.-geschiedenis plaats, hier wordt de aanname bekrachtigd van onze nieuwe statuten het Huishoudelijk Reglement.

4/5 April wordt een 24-uurs snelwandelstafette gehouden twee taems van 24 verschillende wandelaars zullen ieder één uur wandelen. Grote motor achter dit projekt was Ad van Oyen. Het A-team liep een wereldrecord met 233.914 en het B-team liep 205.235m.

In april schreven we ons 300e lid in Willem v.d.Heijden. Op 14 april wint Jan Cortenbach de 50 km in 4.39.05.

Ronde van Brabant van 28 april t/m 3 mei werd een etappewandeling gemaakt door Brabant, de 1e dag van Vught naar Bergen op Zoom (107 km), 2e dag naar Chaam (80 km), 3e dag Valkenswaard (66 km), 4e dag naar Someren (47 km) en de laatste dag naar Sint-Oedenrode. 35 deelnemers wandelden mee waarvan 28 de gehele afstand meewandelden. Er werd geen toestemming gekregen van de regionale

bonden om ook kortere afstanden te houden, daar wij niet op ons "eigen" weekend zaten.

Jan Cortenbach klasseert zich met een 50 km in 4.02.43 (Nieuw record) voor de Wereld Kampioenschappen te Rome.

Int.Wandelevenement. Op de 100 EM wordt Rein Pistorius 2e met 19.31.40, na Jan de Jonge (17.27.27) en voor Wim v.d. Wittenboer (20.12.53). OLAT wint alle ereplaatsen bij de teams 100 EM.

Graaf Floris-V-pad wordt 30 mei officieël als LAW 7 geopend.

26/27 juni op de 100 EM te Ewhurst lopen 6 OLAT-leden uit w.o. het OLAT-bestuurslid Annie Gijzel. Bijzonder hieraan is dat Annie in een tijdsbestek van vier weken 2 maal de Centurion-race tot een goed einde brengt. In Sint-Oedenrode en te Ewhurst.

In juli werd Jan Cortenbach wederom Nederlands Kampioen 20 km en werd op de 5 landenwedstrijd 2e op de 35 km in 2.46.52.

Wereld Kampioenschap Jan Cortenbach wordt met een nationale toptijd 20e op de 50 kilometer snelwandelen te Rome in 4.00.10.

In de 28 Uur van Roubaix klasseren zich 12 leden.

Op 4 oktober organiseert O.L.A.T. het Ned.Kampioenschap te Rooi. Jan wordt 2e met 4.20.15. Jan Cortenbach was Nederlands Kampioen in 1982, 1983, 1985 en 1986.

BESTUURSSAMENSTELLING NOVEMBER 1987

Voorzitter: Jan van de Graaf

Vice-voorzitter: Jan van de Ven

Secretaris: Theo Tromp

Penningmeester: Hans Promper

Wedstrijd-secr. Bert Timmermans

2e secretaris: Franca Smits

Commissaris-wandelwegen: Piet Knoester

Commissie-redactie: Eddie du Maine

Clubkampioenschap: 1e Jan Cortenbach, 2e Ad van Oyen, 3e Jos Koolen

Dames: 1e Annie Gijzel, 2e Mien Naus, 3e Ria van Dijk.

Er volgen nogal een aantal functie ruilingen de maanden na de vergadering.

1988

Jan v.d. Graaf trekt zich terug als voorzitter, Jan v.d.Ven wordt Interim-voorzitter, Theo Tromp vice-voorzitter, Franca Smits secretaris.

Op 16 april gaat OLAT met een bus naar de jubileumtocht van de 80 jarige KNBLO te Hilversum. Door de KNBLO wordt OLAT benaderd om tijdens deze tocht met haar verzorgingsteam

GROOT GUINNESS RECORD BOEK

Oorkonde

De Guinness redactie voor Nederland en België, een
afdeling van uitgeverij Kosmos te Utrecht, verklaart
hierbij dat

Wandelvereniging OLAT uit
Sint - Oedenrode

recordhouder is in de categorie

snelwandelestafette

bijzonderheden

eerste team: 233 914 meter
tweede team: 205 235 meter

Utrecht, 5 april 1987

Jacques Meerman
Uitgever

Peter: Uit(s)tippelen

Voetpad van 105 km. lang

door Wim Roodnat

DORDRECHT — Mocht u over een jaartje iemand met een busje rode en witte verf zien lopen, dan zal dat waarschijnlijk Peter Zwang uit Dordrecht zijn. Hij is dan bezig een wandelpad tussen Schoonhoven en Bergen op Zoom te markeren.

Die route wordt ongeveer 105 kilometer lang. Peter Zwang is bezig het "stukje" tussen Groot-Ammer in de Alblasserwaard en het Hellegatplein uit te stippelen.

De route voert onder meer door Nieuw-Lekkerland, Alblasserdam, Papendrecht, Dordrecht en 's-Gravendeel.

"Ik ben drie jaar geleden met het lange-afstandswandelen in aanraking gekomen. Op vakantie in België kwam ik steeds rood-witte markeringen tegen op bomen of paaltjes. Ik begreep wel dat het iets met wandelen te maken had en ben hier in Dordrecht bij de VVV eens gaan informeren", vertelt Zwang.

Inmiddels is hij één van de 160 leden van de Ollandse Lange Afstands Tippelaars, de OLAT.

Wie aanneemt dat het eerste woord een verbastering is van "Hollands" tippelt er al meteen in, want het gaat om het Brabantse gehucht Olland waar de vereniging werd opgericht.

De vrijwilligers van deze vereniging werken nauw samen met de stichting Lange Afstand Wandelpaden (LAW) uit Amsterdam.

Die gezamenlijke activiteiten hebben het bijvoorbeeld al mogelijk gemaakt dat van het Groningse Pieterburen naar de Limburgse Pieterberg kan worden gewandeld.

De paden worden aangegeven met de letters LAW plus een cijfer. Van elke route zijn beschrijvingen in boekvorm verkrijgbaar.

Vriendelijk

Peter Zwang werkt aan de LAW 7-1. Hij schat voorzichtig dat hij er minstens vier uur per week mee bezig is. En dat al vanaf oktober, terwijl hij over één of twee jaar klaar hoopt te zijn.

"Er komt ontzettend veel bij kijken. Een voorwaarde is dat de route minstens tien jaar gegarandeerd moet zijn, dus je moet rekening houden met allerlei bestemmingsplannen van gemeenten en streekplannen van de provincies", verhaalt de 34-jarige Dordtenaar.

Een andere voorwaarde is dat de route "zo groen mogelijk" moet zijn. Dat betekent bijvoorbeeld dat men hier en daar over privé-terrein moet en overeenstemming met de eigenaar is dan uiteraard onontbeerlijk.

"Over het algemeen zijn de mensen wel vriendelijk. Het is ook niet zo dat men

** Ook in het Kinderdijkse molengebied wil Peter Zwang de rood-witte markeringen aanbrengen.*

Liever zandpad dan asfalt

met honderden tegelijk loopt. Het zijn hooguit groepjes van drie of vier en veel mensen lopen ook alleen", aldus Zwang.

Vierdaagsen

Hij wil de liefhebbers van deze vrijetijdsbesteding dan ook niet vergelijken met de kilometervereters die doorgaans tijdens vierdaagsen hun hart ophalen.

"Ik weet bijvoorbeeld zelf echt niet hoeveel ik al gelopen heb. Dat hou ik niet bij, al zijn er mensen die dat weer wel doen. De één loopt om wat van de natuur te zien, de ander ziet het als sport".

De aanleg van zeer lange routes begon kort na de Tweede Wereldoorlog in Frankrijk. België volgde en in Nederland kwam het pas enkele jaren geleden echt van de grond.

Een vorm van massa-re-

creatie zal het nooit worden, maar dat is ook het laatste wat de echte liefhebbers willen.

In de drie genoemde landen worden de routes aangegeven met rood-witte blokken. In Duitsland en Engeland worden weer andere tekens gebruikt.

Op de fiets

Als Peter Zwang niet als storingsmonteur bij Du Pont werkt, is hij vaak bezig met de LAW 7-1.

"Ik knip bijvoorbeeld allerlei berichten uit de kranten over bestemmingsplannen. De eerste keer ga ik er met de fiets opuit. Je kent het gebied dan nog niet zo goed en stel je voor dat je na twee kilometer op een doodlopend stuk blijft te zitten. Dan moet je ook weer terug lopen en dat kost je een uur zonder dat het resultaat heeft opgeleverd".

Bij het uitstippelen van de route wordt immers zo veel mogelijk afgeweken van de platgetreden paden. Een hobbelige tiendwerg krijgt de voorkeur boven een fraai geasfalteerd pad, al moet men wel de zekerheid hebben dat het pad ook in de natte maanden redelijk begaanbaar blijft.

Commentaar

Zwang kan van de route door de Alblasserwaard al een voorlopig tracé tonen. Markante punten worden kort omschreven en uiteraard gebruikt om aan te duiden waar de toekomstige wandelaars straks links- of rechtsaf moeten.

"Maar ik laat mijn route eerst door een ander lid van de OLAT lopen en vraag dan naar zijn mening", vertelt de man die ook gemerkt heeft dat wandelaars en fietsers niet lekker samen gaan.

"Een auto hoor je nog aan-

komen, maar een fietser niet", verduidelijkt hij.

In de Alblasserwaard heeft Peter Zwang onder meer zijn hoop gevestigd op de door sommigen zo bekritiseerde dijkverzwaring. Het zou mooi zijn als de parallel-dijk die op veel plaatsen wordt aangelegd, opengesteld wordt voor wandelaars.

Het beroemde molengebied van Kinderdijk ontbreekt uiteraard niet in de route en via Oud-Alblas en Papendrecht gaat het richting Dordt.

Twee kanten

Daar kan Peter Zwang op dit moment nog twee kanten op. Een voettocht langs de havenkade is aantrekkelijk, terwijl ook recreatieschap De Merwelanden al positief gereageerd heeft om via dat gebied uiteindelijk bij de Kiltunnel terecht te komen.

Bij 's-Gravendeel hoopt hij met nogal wat particuliere eigenaars rond te komen voor een route over de dijk. Ook de heerlijkheid van Cromstrijen is een prachtig gebied, maar of dat opengesteld wordt is zeer de vraag.

Peter Zwang zal dus nog menige voetstap zetten in de Dordtse regio alvorens hij er met de verfkwaast op uit kan. Het uitstippelen van een wandelroute tussen Schoonhoven en Bergen op Zoom vergt minstens zoveel doorzettingsvermogen dan het lopen van die route.

Adressen

Hollandse Lange Afstands Tippelaars: Kelnoutlaan 246, Geldrop 040-850487.

Stichting Lange Afstands Wandelpaden: Baden Powellweg 21, Amsterdam 020-106481.

Peter Zwang: 078-170151.

aanwezig te zijn gezien onze ervaringen te Nijmegen. Het team richt twee posten in het aantal deelnemers bedraagt rond de 6500.

Op 4 juni wordt voor het eerst een touringcar dagtocht gehouden naar de Belgische Ardennen. Er wordt gewandeld van Banneux naar Spa met 45 deelnemers.

Tijdens het Internationaal Wandelevenement heerste er een extreme warmte (19 graden 's avonds) en een niet op tijd aanwezig zijnde verzorgingspost op de 100 km zorgt voor verzorgingsproblemen.

Wim v.d. Wittenboer wordt 3e op de 100 EM (20.27.36) en wandelt de 24 uur uit (190.448 km) achter Jan de Jonge met resp. 17.58.08 en 209.526 km. Alois Bschorr van groep Bert Mann wint de 100 km in 10.50.58.

De Interclubwedstrijd te Dusseldorf wordt gewonnen door Jan Cortenbach in 1.35.55.

Peter Zwang beschrijft een wandelroute van Schoonhoven naar Hellegatsplein de LAW 7.

Jan Cortenbach wordt 5 juni wederom Nederlands Kampioen 50 km in Goirle in een nieuwe record tijd van 3.58.23 en komt slechts 1 min. en 25 seconden te kort voor het Nederlands limiet van de Olympische Spelen te Seoul.

51 vierdaagse leden wandelen in Apeldoorn en 135 leden in Nijmegen.

Jan Cortenbach op 17 juli wordt hij Ned.Kampioen op de 20 km in de tijd van 1.33.52.08 en verbeterd de Ned.records op de 2 uur en 30 km resp. 25.484 m. en 2.23.08.0.

100 EM Leicester. Wim v.d. Wittenboer 11e in 19.20.55. Klaas Ruiters, Ad Martens, Ben Duin, Henk Schouten volbrengen de tocht. Jac van Steen komt 1 minuut en 42 seconden te kort. OLAT wordt als team derde.

Op uitnodiging werd op 28 augustus een (her)openingswandeling gehouden op het Renier Sniederspad. Viertien deelnemers wandelden de 65 kilometer van Bladel naar Turnhout. Bij de andere afstanden liepen nog 4 leden mee.

Tijdens de 28 Uur van Roubaix haalde Wim v.d. Wittenboer een 4e plaats met 223,730 km, totaal klasseerde 11 OLAT-leden zich.

Jan Cortenbach wint op 16 oktober het open kampioenschap van Oostenrijk 50 km met een tijd 4.17.40.44

Op 29 oktober vond de tweede OLAT-clubreis met een bus plaats nu naar de GR.v.d.Ambleve met 80 wandelaars.

Jan wint een 100 kilometer in Lugano in 9.29.06.

November Na 6 jaar redactie/drukkerij door Eddie Du Maine worden de taken gesplitst. Jo van der Linden wordt redacteur en Wim Bakker

en Marianne Kniknie verzorgen de drukkerij.

BESTUURSSAMENSTELLING NOVEMBER 1988

Voorzitter: Piet Knoester

Vice-voorzitter: Jan van de Ven

Secretaris: Franca Smits

Penningmeester: Hans Promper

Wedstrijd-secr.: Bert Timmermans

Commissaris wandelwegen: Walter Stadhouders

Ledenadministratie: Theo Tromp

Clubkampioenschap : 1e Jan Cortenbach, 2e Wim v.d. Wittenboer, 3e Klaas Bakker.

Dames : 1e Ria Zijlmans, 2e Marleen Radder, 3e Mien Naus.

Junior : Jenny de Kort

1989

Er werden dit jaar weer een aantal clubreizen georganiseerd op 4 feb. de carnavalszaterdag GR-57, In de paasweek wordt een gewandeld in de omgeving van Hamoir. 20 mei GR-573 van de Vredre Trooz-Spa, 8 juli GR-van de Ambleve en 28 oktober naar het Zoni.

Cees Smits de zeer actieve hoofdverzorging krijgt in maart een eremedaille in zilver verbonden aan de orde van Oranje Nassau.

Op 11 maart zet Jan zijn glorie voort door de 50 km wedstrijd in Sint-Oedenrode te winnen in een tijd van 4.31.44.

De nieuwe gids van het Hertog Hendrikpad verschijnt op 9 april, een nieuw pad met een oude naam. De uitzetter en beschrijving is gerealiseerd door Theo Tromp.

Kees Lambregts wordt 3e in de Nacht van Loon op 15 april met een afstand 127.025 m.

De dag erop is O.L.A.T. vertegenwoordigd op de eerste Wandelmarkt te Amsterdam.

Tijdens de Kennedy-mars van Sittard op Paaszaterdag loopt Jan Cortenbach 3 km, te veel doordat de gehele kopgroep verkeerd loopt. De anderen worden met een auto weer 3 km verder op het parkoers gezet, maar hij wandelt terug en zegeviert in een tijd van 8.07.41.

Het Visserspad, waarin de Westduinslag is opgenomen wordt op 5 juli in Den Haag geopend, dit gebeurd in het perscentrum van de 2e kamer. Piet Knoester biedt de nieuwe topogids aan 2e kamervoorzitter Dhr. D.Dolman aan.

Op 8 juli een zwarte dag voor Jan Cortenbach in zijn laatste wedstrijd voor het vertrek naar Indonesië, het Nederlands kampioenschap 20 km. wordt hij ronde voor het einde gediskwalificeerd. Hij heeft ondertussen 13

nationale titels op zijn naam staan.

In Engeland tijdens de 100 EM Centurion-race wint O.L.A.T. de teamprijs en Kees Lambregts wordt 5e in 19.38.42 Verder klasseren zich Wim v.d. Wittenboer, Servee Derks, Klaas Bakker, Jos Koolen.

Ad Martens neemt in augustus deel aan de 5 daagse etappewedstrijd Tour d'Alsace en eindigt als 28e met een gemiddelde snelheid van 8,612 km.

Op 18 augustus tijdens de avondwedstrijd te Weert startten 5 snelwandelaars uit Australië als training voor de Universiade.

Tijdens de 28 Uur van Roubaix plaatsen zich 9 OLAT-leden.

In oktober 1989 verschijnt er in het OLAT-Nieuws een lijst met Globbetrotters, dit zijn wandelaars die meer als 40.000 km hebben gewandeld. Hierbij staan de volgende O.L.A.T.-leden of oud-leden.

Ger Reneerkens 40.070 Arie van Veen 40.115
Theo Tromp 40.302 Jan Schmidt 40.614
Wim Zonneveld 40.000 Frans Mostert 50.107
Sjaak Weijers 50.410 Chris v.Schijndel 42.450
Martha v.d.Weijden 48.042 Ate Mellenberg 46.647
Constant Dedel 52.445 Alex Wijsman 57.394
Jac Heidendaal 64.513

BESTUURSSAMENSTELLING NOVEMBER 1989

Voorzitter: Piet Knoester

Vice-voorzitter: Jan van de Ven

Secretaris: Franca Smits

Penningmeester: Hans Promper

Wedstrijd-secr.: Bert Timmermans

Commissaris wandelwegen: Walter Stadhouders

Ledenadministratie: Theo Tromp

Clubkampioenschap: 1e Jan Cortenbach, 2e Wim v.d. Wittenboer, 3e Kees Lambregts.

Dames: Ria Zijlmans.

1990

De Winterserie tocht in Valkenswaard haalt een record aantal deelnemers voor O.L.A.T. liefst 734 wandelaars gaan van start.

De clubreizen in 1990 worden gehouden op 24 feb. GR 5 (Angleur-Banneux), 31 maart GR 578 (Moulin Rahier-Remouchamps), 14 t/m 21 april paasweek in Born bij St.Vith, 16 juni GR 57 (Comblain-la-Tour Durbuy), 18 aug GR 56 (Botrange - Eupen), 1 sept GR 5 (Hockai - Spa) en 27 oktober Einruhr-Monschau. Van 15 t/m 23 sept wordt deelgenomen aan de Karwendelmars en

de 5 daagse Meerdaagse Marathon te Munchen, welke georganiseerd wordt door Bert Mann.

Een conceptroute-beschrijving van Amsterdam naar Schoonhoven komt gereed: de LAW 401. Dit pad wordt gerealiseerd door inzet van Walter Stadhouders en Peter Zwang.

Op de 50 km wedstrijd te Sint-Oedenrode geen O.L.A.T.-leden bij de eerste drie, maar Kees Lambregts wordt vierde met een tijd van 4.56.07 en Henk Plasman liep 5.06.09 en Anton Stoop wordt 1e op de prestatie in 5.16.43.

Het Internationaal Wandelevenement wordt dit jaar niet meer gehouden door O.L.A.T. en zal om en om met R.W.V. worden georganiseerd. Tijdens het weekend in Schiedam wordt Servee Derks 3e op de 100 km. in 11.26.52 en Wim v.d. Wittenboer 5e op de 100 EM in 19.56.48, tevens werd hij 1e op de 24 uur met 191.491 km.

In Roubaix tijdens het regionaal kampioenschap van Vlaanderen op 9 juni over 100 km doen OLAT-ters het weer goed. Kees Lambregts wordt 4e in 10.47.49, 5e werd Anton Stoop in 10.48.58 en 9e Henk Plasman in 11.12.46.

Aan de Vierdaagse van Apeldoorn nemen 35 OLAT-ers deel en in Nijmegen waren 161 OLAT-leden present.

De 6-uurswedstrijd van de LAT wordt gewonnen door Kees Lambregts met 58.575 km en Henk Plasman 2e met dezelfde afstand in een tijd van 6.12.42.

Op 14 juli maakt Henk Plasman zijn debuut op het 20 km Ned.Kampioenschap met 1.46.54.60 en wordt 8e, Kees Lambregts 10e in 1.48.19.00.

In de Tour d'Alsace wordt Ad Martens 18e.De Internationale Kempische Wandeldagen worden onder een tropische hittegolf gewandeld. O.L.A.T. haalt hiermee zelfs de Volkskrant. De deelname was zoals verwacht lager, veel voorgescreven deelnemers kwamen niet. Maar door inzet van extra drinkposten konden de wandelaars zonder problemen wandelen, wel namen velen op een kortere afstand dan normaal deel.

Tijdens de 100 EM te Leicester klasseren zich Wim v.d. Wittenboer en Sjef Koolen met resp. 20.28.27 en 23.02.28.Ook in Roubaix tijdens de 28 Uur voldeden 8 OLAT-ters aan het limiet en Jac van Steen liep hem voor de tiende maal.

Christ Klaasen neemt een initiatief voor het wandelen op LAW-paden op de dinsdags. Een groep OLAT-leden wandelt sinds die tijd wekelijks op dinsdag een etappe van een LAW. (Lange Afstand Wandelpad)

Tijdens de 28 Uur van Roubaix plaatsen zich 9 OLAT-leden.

BESTUURSSAMENSTELLING NOVEMBER 1990

Voorzitter: Piet Knoester

Vice-voorzitter : Jos Koolen

Secretaris: Franca Smits

Penningmeester: Jan van de Ven

Wedstrijd-secr.: Bert Timmermans

Commissaris wandelwegen Martin Wernsing

2e penningmeester: Steffie Kuijpers

Clubkampioenschap : 1e Kees Lambregts, 2e Henk Plasman, 3e Klaas Bakker.

Dames : Ria Zijlmans.

Junioren : Ronnie & Marco Timmermans.

Theo Tromp beeindigd na 12 jaar en 9 maanden zijn bestuurslidmaatschap en krijgt als dank voor zijn inzet het privilege om gedurende zijn (ere)lidmaatschap gratis te mogen deelnemen aan de wandeltochten van O.L.A.T.

1991

De clubreizen gingen dit jaar op 9 feb. de GR-v.d.Condroz (Bois et Borsu - Huy), 13 april GR 579 (Jehay-Esneux), 1 juni GR 578, 31 augustus GR 56 (Ligeuville-Ovifat). Er wordt weer een weekend georganiseerd en wel op 21/22 sept naar de GR 572 v.d. Salm. Op 5 oktober de GR 5 (Kanne-Luik) en 2 november de LAW 4 (Eijsden-Wijlre).

Op 3 maart wordt Theo Tromp met een smoes naar de vergadering van de NBWB gevraagd en krijgt daar de Jo Balster Trofee overhandigd. In zijn dankwoord bedankt hij hiervoor, maar vindt dat de Trofee eigenlijk aan de vereniging O.L.A.T. had moeten worden uitgereikt. Want alleen door de inzet van de OLAT-leden en OLAT-bestuursleden nu en in het verleden heeft O.L.A.T. het peil kunnen bereiken waarop het nu gekomen is en is zeker de actiefste vereniging van Nederland.

Zeven dagen later op 10 maart wint Hennie van Megen de 20 km prestatie in 2.11.57, Niels Martens wordt 2e met 2.18.45 en Jan Bruel 4e met 2.19.45.

Bij de 50 km prestatie is het Victor Mennen die 1e wordt in 5.38.49 en in de wedstrijd is de beste OLAT-er Anton Stoop in 5.14.48 net voor Ad Martens.

Tijdens de Kennedy-mars te Sittard op 30 maart wordt Henk Plasman vijfde met een tijd van 8.17.29.

Tijdens een 200 km wedstrijd in het Franse Chateau Thierry wordt Ad Martens 9e in 23.37.30.

Het 13e Internationaal Wandelevenement wordt dit jaar weer door OLAT georganiseerd tijdens de 100 EM wedstrijd wordt Ad Martens tweede met

19.45.49 en als derde eindigt Wim van de Wittenboer met 19.57.24. In de prestatieklasse is de 2e plaats voor Victor Mennen in 21.43.52.

Op de 100 km moet Anton Stoop genoegen nemen met de tweede plaats in 11.09.23 en de 50 km geeft bijna het gebruikelijke beeld, want daar wint Hennie van Megen in 5.42.54 voor Eddie du Maine (6.31.20)

Tijdens de 12 Uurswedstrijd van de LAT op 24/25 mei wandelt Jean Antoin v.d. Rijzen de 100 km in 12.07.28.

Een dag later op 26 mei zijn de 2e en 3e plaats tijdens het district kampioenschap Zuid op de 10 km voor resp Henk Plasman (50.17.5) en Klaas Bakker (53.14.3).

Op 1 juni tijdens de 100 km kampioenschap van Vlaanderen weer een succes, hier zijn het Anton Stoop die met een tijd van 10.33.26 vierde wordt en op een zevende plaats eindigt Ad Martens met 10.59.01. Een OLAT-huwelijk tijdens de Apeldoornse Vierdaagse waar Willy Timmermans en Wilma Petersen in het huwelijksbootje stapten. Na eerst even gewandeld te hebben.

In juli wordt Klaas Bakker Ned.Kampioen Veteranen klasse II hij wandelt de 5000 m in 26.04.92

Tijdens de Tour d'Alsace gaan ditmaal twee OLAT-ters van start en klasseren zich Anton Stoop als 17e en Ad Martens als 26e.

In augustus is het Marleen Radder die als negende eindigde op de 100 EM te Ewhurst en is hiermee de snelste Nederlandse vrouw in Engeland geworden. Kees Punsellie wandelt hem in 23.09.52 uit.

De 28 Uur van Roubaix wordt door de OLAT-ploeg zeer goed gelopen, een 4e plaats voor Rein Pistorius 221,410 km, 5e Anton Stoop 219,840 km, 8e Jan Schmidt 207,405 km, 11e Marleen Radder 202,704 km, Wim v.d. Wittenboer 190,350 km en Sjef Koolen 186,510 km.

In dit jaar is gestart weer met trainingen voor snelwandelaars, prestatiewandelaars, maar ook lange afstandswandelaars kunnen hun profijt hiervan hebben.

Tijdens de Nederlandse Kampioenschappen 50 km, die in Wielsbeke worden gehouden wordt Henk Plasman 4e in 4.59.29.

BESTUURSSAMENSTELLING NOVEMBER 1991

Voorzitter: Jos Koolen

Vice-voorzitter : Jan van de Ven

Secretaris: Carla Overgoor

Penningmeester: Drewes Boerema

Wedstrijd-secr. Bert Timmermans

Sporters laten zich niet kisten in verzengende hitte

Van onze verslaggever
AMSTERDAM — Wandeltochten van enkele tientallen kilometers, fietstochten met de lengte van een korte Tour de France-etappe, halve marathons voor amateur-hardlopers zijn afgelopen zaterdag allemaal doorgegaan ondanks de extreem hoge temperatuur. Minder deelnemers, meer uitvallers, meer flauwtes. Maar de organisatoren hadden er hard aan gewerkt, dus moesten ze doorgang vinden.

Een aantal afgelastingen daargelaten hebben talrijke inspannende evenementen van de wekelijkse sport- en recreatie-agenda zich zaterdag niet opzij laten drukken door de bol die voor een keer met recht de koperen ploert mocht worden genoemd. Het meeste ging gewoon door ondanks dat talrijke deskundigen anders hadden geadviseerd: blijf thuis, drink veel, doe niets.

Deze verkapte onthulling dat Nederland voor één dag tot Het Beloofde Land was verheven, leek zaterdag aan tienduizenden Nederlanders niet besteed.

Zij bleven niet luiwend thuis. Zij trokken de wandelschoenen aan, staken de voeten in de hardloopschoenen of hesen zich op de racefiets.

Het gebeurde allemaal ondanks dat zaterdag in Nederland bijna een nieuw warmterecord werd gevestigd. In Zuid-Limburg mat het KNMI in de middaguren een temperatuur van 37 graden. Een graadje meer en het uit 1944 stammende record zou gebroken zijn. Evenals de dag tevoren zuchtte Nederland zaterdag onder de hitte. De dag van gisteren betekende voor velen verkoeling en opluchting.

Geldrop ligt tegen Eindhoven aangeplakt. Niet zo bar ver van dat Limburg met zijn bijna-hitte-record. In Geldrop werd zaterdag nog altijd een graadje of 35, 36 gemeten. Gecombineerd met de hoge luchtvochtigheid leverde dat toch weinig aantrekkelijke condities op voor de zevende, internationale Kempische Wandeldagen.

Die Wandeldagen gingen vrijdag, za-

terdag en zondag gewoon door, uiteraard „Nee, we hebben geen moment overwogen het evenement af te blazen”, zegt coördinator Theo Tromp namens de organisatie. „De deelnemers komen uit alle hoeken van het land en uit het buitenland. Dan kun je niet zomaar beslissen de boel niet door te laten gaan.”

Zo waren er de afgelopen drie dagen bijna twaalfhonderd wandelenthousiastelingen die zich bij een Geldrops hotel meldden om aan een tocht van 15, 25 of 35 kilometer (let wel: als dagelijkse afstanden) te beginnen. Het waren enkele tientallen deelnemers minder dan vorig jaar, terwijl de organisatie zelf ten opzichte van 1989 toch zo'n 250 deelnemers meer had verwacht. Tromp: „Zo zie je maar hoe het weer je parten kan spelen”.

De koperen ploert had inderdaad een niet weg te poetsen invloed op het verloop van de zevende Kempische Wandeldagen. De organisatie besloot de deelnemers vroeger te laten vertrekk-

ken, vanaf zes uur 's ochtends. Het aantal verzorgingsposten werd op het laatste moment drastisch uitgebreid. Tromp: „De jus d'orange en de melk vlogen weg. Er was een man die wel vijf bonnen overhad voor één extra beker-tje. Kon niet hè. Daar zouden andere wandelaars dan weer de dupe van kunnen worden”.

Maar ook op de prestatie had de zon zo zijn invloed. Tromp: „Normaal gesproken moet iemand die voor de 35 kilometer inschrijft, ook 35 kilometer wandelen. Deze keer hebben we enige soepelheid toegepast. Als deelnemers op het laatste moment besloten een korte wandeling te maken, vonden wij dat best.”

Tromp bevestigt dat nog heel wat wandelaars op het laatste moment besloten van deelname af te zien, veel ouderen vooral. „Maar er was toch ook een echtpaar van boven de zeventig uit Schipluiden dat de tocht gezellig met zijn tweetjes heeft uitgelopen.”

Daarentegen waren er dit jaar ook

opvallend veel uitvallers. In vorige jaren waren dat er dagelijks zo'n vijf of zes, maar alleen al op de zaterdag haakten deze keer 25, toch zwaar geoefende wandelaars af. „Maar we hadden maar een stuk of twee flauwvallers”.

Het was mede aan de bewoners van de Kempen te danken dat het aantal uitvallers nog beperkt bleef. Tromp: „Behalve in die extra verzorgingsposten kregen onze deelnemers ook vaak water aangeboden van bewoners langs de route. Hoewel, de tochten gaan natuurlijk maar weinig langs huizen.”

Wat de coördinator wel jammer vond, was dat de jaarlijkse vrijetijdsmarkt (vast onderdeel van de wandeltochten) deze keer wat minder aansloeg. „Dan hebben de wandelaars net drie, vier kilometer door een open stuk hei afgelegd en dan komen ze daar, terrasje erbij, gezellig. Elk jaar zit dat terrasje hartstikke vol. Nu werden er aanmerkelijk minder pilsjes verkocht. Als onze wandelaars daar eenmaal waren, wilden ze meteen onder de douche.”

„Kempische wandeldagen leuker van Vierdaagse van Nijmegen”

Wandelaars vol lof over mooie route

(Van onze correspondent)

GELDROP - In totaal 975 wandelaars hebben een, twee of drie dagen meegelopen in de Kempische wandeldagen afgelopen weekend in Geldrop. De laatste tocht gisteren vrucht de deelnemers onder meer naar het prehistorisch dorp in Eindhoven. Daarvoor moesten de allerbeste wandelaars 35 kilometer afleggen. De minder geoefende loper wandelde iedere dag 25 of vijftien

kilometer.

Groot was het enthousiasme onder de deelnemers over de organisatie van de tochten en de omgeving waarin de wandelingen waren uitgezet. P. Knoester van het organisatiecomité zei het opvallend te vinden dat de belangstelling van wandelaars uit de regio eigenlijk maar matig is; maar - zo voegde hij onmiddellijk toe - toch groeit.

P. Bellekens was een van de Geldroppenaren die samen met zijn vrouw drie dagen de 35 kilometer wandelde. „Al woon ik

zelf allang hier en al heb ik veel gewandeld in de omgeving, telkens zie je toch weer nieuwe paden.”

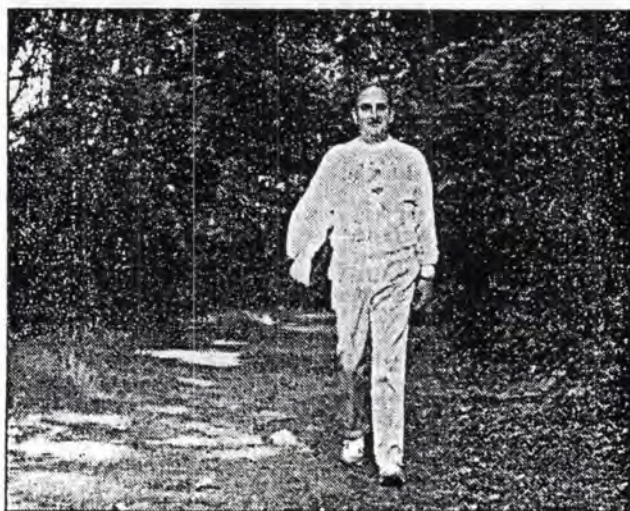
De wandelingen waren uitgezet door P. van de Ven van het organiserende comité. Hij maakt al vier jaar de route en zorgt telkens voor veranderingen. „Geldrop is een fijn startpunt voor de wandelingen. Er is zo veel variatie in de omgeving”, vindt Van de Ven. Die mening was ook de Fries B. Werkman uit Franeker toegedaan. Hij kwam voor de tweede keer naar Geldrop. „Deze wandeldagen zijn wat de omgeving betreft veel mooier dan

de Vierdaagse van Nijmegen. Het is ook allemaal veel gemoedelijker. In Nijmegen is het hollen en rennen.” Geldrop had bezoek uit de verste uithoeken van Nederland. Mevrouw H. van Andel uit Den Helder heeft aan alle Kempische wandeldagen die zijn gehouden (tot nu toe vier) meegedaan. „Gewoon fantastisch. Grandioos van de ochtend tot de nacht.”

Mevrouw Van Andel logeerde in een van de scholen die waren ingericht als slaapverblijf. Vooral de rust en de natuur zijn reden voor de wandelaars om naar Geldrop te komen. „Als je vanuit het westen

komt dan is het hier heerlijk rustig. En daarbij is er een gezellige sfeer”, vond de wandelaarster mevrouw A. van der Heijden uit Zoetermeer.

Ook de Geldroppenaren profiteren van de activiteiten van het organiserende comité. Afgelopen zaterdag was er een vrijetijdsmarkt waar op verschillende stands aardige zaken te bekijken waren. Cor Adriaans liet zien hoe schapen worden geschoren, verschillende kunstschilders verkochten werken en maakten nieuwe werkstukken op de bezorgerhof in het centrum.

• H.Lenders: „We proberen telkens nieuwe routes uit te zoeken.
Foto Ton van de Meulenhof

Organisator Kempische Wandeldagen Geldrop:

Evenement moet ook kunnen slagen vanaf nieuwe startplaats

De deelnemers aan de Kempische Wandeldagen in Geldrop vertrekken dit jaar vanaf een nieuwe startplaats. De achtste editie van het evenement dat vrijdag begint, heeft start en finish bij sporthal De Kievit aan de Linze. „Het is een nieuwe plaats en we zijn vol hoop dat het er net zo goed is als in de vorige jaren bij de start. Natuurlijk is het een overgang. Eerst bij de Gouden Leeuw in het centrum van Geldrop was alles er al. Hier moeten we het zelf allemaal doen, wat aankleden. Het krijgt zo net iets meer aandacht.”

De heer H. Lenders, van de vereniging Olat, is al zeven jaar betrokken bij de organisatie van de wandeldagen. Hij voorspelt opnieuw schitterende uitzichten voor de wandelaars, die dagelijks vijftien, vijftwintig of vijfendertig kilometer gaan wandelen in de regio. „We proberen telkens weer nieuwe routes uit te zoeken. Al blijft dat voor Geldrop als startplaats toch wel wat problematisch. Je zit tussen autowegen, kanaal en spoor.”

Lenders heeft druk gezocht naar slaapplekken voor de wandelaars, die in Geldrop blijven overnachten. „Ik kom nog enkele gastgezinnen tekort. Mensen zeggen af, omdat ze meenden zich niet meer beschikbaar te kunnen stellen nu de start niet meer in het dorpscentrum is. Maar voor de wandelaars is het helemaal geen bezwaar, wanneer ze een eind moeten lopen, voordat ze aan de startplaats zijn.” Wie nog als gastgezin wil fungeren, kan bellen 855597 in Geldrop. De lopers kunnen overigens ook een tent opzetten op het sportterrein nabij de startplaats. Het enthousiasme voor de dagen met deelnemers uit verschillende Europese landen is opnieuw groot. Volgens Lenders is het aantal inschrijvingen gelijk aan vorige jaren. Nieuw is de samenwerking dit jaar met het Geldropse jumilage-comité, dat de vriendschapsbanden met het Belgische Dendermonde onderhoudt. Een groep wandelaars uit die stad is aanwezig bij de wandeldagen. De wandeldagen duren tot en met zondag.

Commissaris wandelwegen: Martin Wernsing
2e penningmeester: Steffie Kuijpers (treedt af april 1992)

Clubkampioenschap: 1e Ad Martens, 2e Henk Plasman, 3e Servee Derks.

Dames: Marleen Radder

Junioren: Willy Veugelers.

Piet Knoester wordt tijdens de Algemene Ledenvergadering voor zijn inzet in de afgelopen jaren in diverse functie binnen het bestuur als erelid benoemd.

Chris Bosch passeert de 40.000 km grens.

1992

Op 19 januari een nieuw record deelnemers op de winterserietocht te Oisterwijk 837 deelnemers gingen van start, dit record werd een maand later in Valkenswaard weer verbeterd, daar namen liefst 854 deelnemers deel.

21/22 februari werd een trainingsweekend gehouden voor prestatie- en wedstrijd wandelaars.

Op 12 april wint Henk Plasman een 20 km wedstrijd in Tilburg in 1.35.04.

Zes dagen later op 18 april staat Henk weer aan de start maar nu bij de 80 km Kennedy-mars en haalt hier een derde plaats in 8.07.30, vierde wordt Anton Stoop in 8.13.48 en zesde Servee Derks in 8.32.52.

In Schoonhoven op 3 mei wordt Henk Plasman 2e in 2.34.12 op een 30 km wedstrijd.

Het District kampioenschap zuid wordt gewonnen door Henk Plasman met een tijd van 47.57.40 op de 10 km.

Het Internationaal Wandelweekend werd wederom door RWV gehouden, bij de 50 km leggen 3 OLAT-ters beslag op de eerste drie plaatsen het zijn Ad Martens, John van Puyvelde en Toos Bakker. Wim v.d. Wittenboer wordt derde op de 100 EM in 19.26.51 en legt op de 24 uur 196.995 m. af.

De jubileumtocht "Dwars door Brabant" wordt gehouden over afstanden van 150, 100, 40 en 25 kilometer en men kon resp beginnen in Bergen op Zoom, Rijsbergen, Oisterwijk en Vught.

Tijdens het Ned.Kampioenschap 50 km wordt Kees Lambregts 4e met 5.08.30.

En op 4 juli wordt Henk Plasman op het Nederlands kampioenschap tweede in 1.38.00 en haalt hiermee zilver in huis.

Tijdens vierdaagse Nijmegen heeft het Vierdaagse verzorgingsteam weer zoals vele jaren achtereenvolgend gewerkt en het is hierdoor een OLAT-visitékaartje naar wandelend

Nederland, maar ook buitenland. Namen van de verzorgingsteams noemen is moeilijk, daar deze nogal wisselen en dan wordt er allicht wel iemand vergeten. Verzorgers van de afgelopen tien jaar bedankt wat je voor O.L.A.T., jullie vereniging heb gedaan in het belang van de wandelsport.

De Kempische Wandeldagen moest ditmaal weer door een hittegolf een terugval in deelname noteren, maar was in alle opzichten geslaagd.

En nu staan we vlak voor de jubileumreceptie van het 25 jaar bestaan van O.L.A.T., ter ere hiervan heeft u dit jubileumnummer ontvangen.

Wij zijn ons bewust dat dit maar een greep is uit de geschiedenis van OLAT, maar mocht u van feiten op de hoogte zijn, welke u gemist heeft en, welke voor de toekomst zeker belangrijk c.q. interessant zijn voor de geschiedschrijving kunt u deze via het OLAT-secretariaat mij toe doen komen, zodat dit verwerkt kan worden.

16 Augustus,

Samenstelling : Theo Tromp

**DEZE JUBILEUMUITGAVE IS MEDE MOGELIJK
GEMAAKT DOOR UW GIFTEN AAN DE
ZILVEREN SCHOEN EN DE BONNENPOT**

Deelnemers wandelwegen

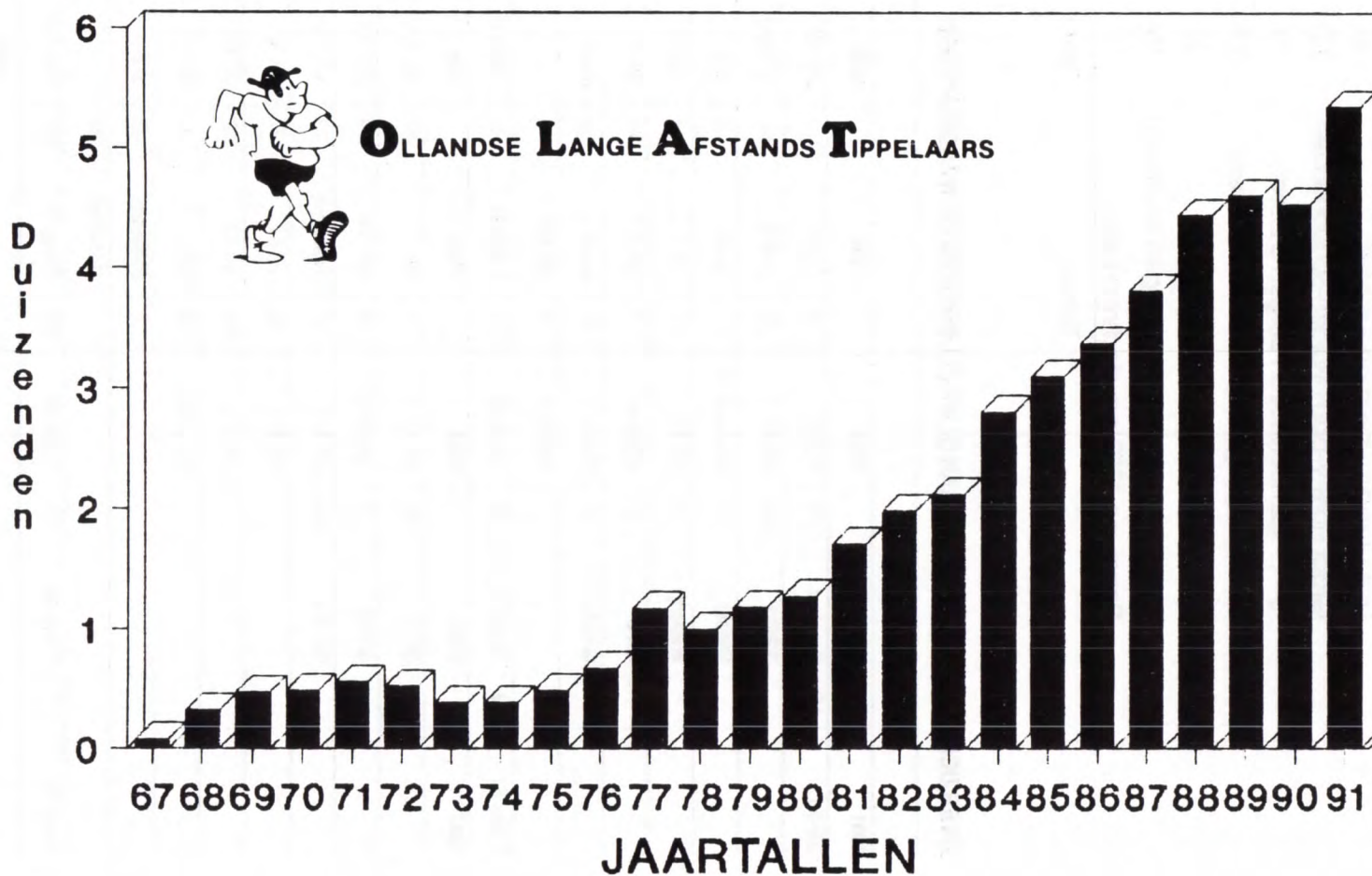
Westduinslag	638
Tiendweg	304
Oeverloper	348
Peellandroute	114
Hertog Hendrikpad (Eindhoven-Hasselt)	49
Hertog Hendrikpad (rondweg)	269
Limburgpad (Roermond-Hasselt)	42
Graaf Floris-V-pad (Muiden-Schoonhoven)	373
.. .. (Schoonhoven-Bergen o Zoom)	16
LAW 503 (Bergen op Zoom-Veldhoven)	105
LAW 4-4 (Den Bosch - Eysden)	80
LAW 5 (Hoek v Holland-Bergen op Zoom)	64
Rondweg "750 jaar stadsrechten)	112
Totaal	2514

OVERZICHT VAN DE DEELNAME AAN OLAT-CLUBREIZEN OP WANDELWEGEN

1981		1982		1983		1984		1985		1986	
GR-56	19	Koerierst.	21	Floris-V	30	Z.Limb.	11	GR 563	7	Weserbr	9
		GR512	10	GR-57	22	LAW 6	11	H.H.pad	21	GR.	17
		Osnabr.	15	Koerierst.21		Rhurh.	9	LAW	15	Weerrib.	13
		Wadloop	9	GR-57	17	GR 5	4	Koerier	11		
		GR-5	10	Mt.Blanc	7	GR 577	8	GR 5	7		
		GR-561	20	Wittek.	17	Saarl.	10	Rhurh.	8		
				LAW 503	18	GR 562	13				
Totaal 81	19	Totaal 82	85	Totaal 83	114	Totaal 84	53	Totaal 85	69	Totaal 86	39
1987		1988		1989		1990		1991		1992	
		GR 5	45	GR 57	71	GR 5	81	GR 576	96	GR 563	113
		GR AE	6	Sniedersp.	18	GR 578	129	GR 579	117	GR 578	107
		GR 571	80	GR 573	71	Paasweek	23	GR 578	125	GR 126	126
				GR 572	68	GR 57	117	GR 56	113	GR 577	73
				GR 512	106	GR 56	102	GR 572	45	GR 14	
				Paasweek	23	GR 5	98	GR 5	84	GR 5	
						M.Marath	.25	LAW 4	101		
						Monschau	135				
Totaal 87	0	Totaal 88	131	Totaal 89	357	Totaal 90	710	Totaal 91	681	Totaal 92	419
								Totaal			
								clubreizen		2.677	

DEELNEMERSAANTALLEN 1967/1991

TOTAAL AANTAL 46862

	1967	1968	1969	1970	1971	1972	1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979
Winterserie okt.	22	20	47	64	38								
Winterserie nov.	35	45	51	101	50	55	43	39	40	84	102	109	165
Winterserie dec.	22	37	49	88	51	53	38	50	79	71	141	128	166
Winterserie jan.		17	33	52	63	46	41	48	34	59	70	137	98
Winterserie feb.		18	23	27	59	53	33	33	26	46	82	109	136
Inhaal winterserie			41								61		
Winterserie maart		18	35	32	64	94	33	34	27	59	71	116	118
Totaal Winterserie	79	155	279	300	351	339	188	204	206	319	527	599	683
Prestatie 20/25 km									27	9			
Prestatie 30/35 km									21	15			
Prestatie 50 km													
Prestatie 65 km okt										6			
Totaal prest/wedst.	0	0	0	0	0	0	0	0	48	30	0	0	0
Int.Wandelevenement	109	113	116	108	164	92	88	85	94	289	139	139	
Sportweekendtocht			6	29	22	33	32	46	115	202	143	205	
Marathon/Midzomert.	58	84	70	73		74	61	105	120	156	119	153	
Totalen per jaar	79	322	476	492	561	525	387	385	490	678	1174	1000	1180
	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992
Winterserie okt.													
Winterserie nov.	133	191	191	218	261	383	410	371	346	522	457	604	
Winterserie dec.	92	170	207	254	286	328	362	450	429	471	523	596	
Winterserie jan	155	180	166	243	307	226	282	347	555	502	737	610	837
Winterserie feb	152	163	185	246	273	306	366	437	527	544	522	505	854
Inhaal winterserie													
Winterserie maart	101	168	175	192	265	272	412	457	544	576	680	771	601
Totaal Winterserie	633	872	924	1153	1392	1515	1832	2062	2401	2615	2919	3086	2292
Opening Rondweg			120										
Prestatie 20/25 km	33	27	62										
Prestatie 30/35 km													
Prestatie 50 km	60	42	67	77	38	48	96	91	110	110	95	94	89
Avondwedstrijden							92	154	154	152	151	149	97
Prestatie 65 km okt.													
Totaal prest/wedst	93	69	129	77	38	48	188	245	264	262	246	243	186
Int.Wandelevenement	227	171	405	335	369	370	361	320	489	333		393	
Sportweekendtocht	176	446	320	405	436	348					224		317
Marathon/Midzomert	146	146	79	153	160	169	191	212	179	127	131	173	436
3 daagse KWD					246	398	470	575	629	688	647	742	698
2 daagse KWD					84	78	140	117	162	136	94	160	117
1 daagse KWD					80	175	194	283	336	444	268	589	386
Totaal Int.Kemp.W.D	0	0	0	0	410	651	804	975	1127	1268	1009	1491	1201
Totalen per jaar	1275	1704	1977	2123	2805	3101	3376	3814	4460	4605	4529	5386	4432

Opmerkingen :

* i.p.v. de Marathon/Midzomertocht is de jubileumtocht in 1992 gehouden.

* In 1992 moeten de tochten van november en december nog gehouden worden.

TOT SLOT

Als u deze jubileumuitgave goed heeft doorgelezen, dan zal het u wel duidelijk zijn dat deze meer weg heeft van een geschiedenisboekje dan van een feestgids.

Maar zonder meer kunnen we stellen dat we uit de geschiedenis lering dienen te trekken om aan de toekomst te kunnen bouwen

Het is nauwelijks voor te stellen dat de vereniging in 25 jaar zo'n groei heeft gekend en zoveel geschiedenis heeft geschreven.

Het aantal voorzitters en medebestuurders is groot en haar verschillende onderdelen van de wandelsport zijn uniek.

Wat er is bereikt, is niet van zelf komen aanwaaien.

Veel werk heeft men moeten verrichten, als ware poiniers zijn ze begonnen. Teleurstellingen heeft men moeten incasseren en emoties moeten verwerken.

Dat dit alles een aanslag pleegt op de geestelijke en lichamelijke conditie van de mens, die zich voor het thans bereikte doel heeft ingezet, moge eenieder duidelijk zijn. Tot op heden is er wat de werkzaamheden betreft, het incasseren van teleurstellingen en het terugdringen van emoties niet veel veranderd.

Te veel mensen denken dat alles wat ze bij OLAT tegenkomen en daarvan ze kunnen genieten, voor degene die daar voor hebben gezorgd, een fluitje van een cent is.

De werkzaamheden binnen het bestuur en de commissies zijn legio, ze vragen veel inzet en vaak een snelle aanpassing. In een organisatie als die bij OLAT moet men wil alles goed en rendabel blijven functioneren, een strakke lijn volgen.

Dit kan tot gevolg hebben dat bepaalde beslissingen en veranderingen niet altijd even leuk zijn voor iedereen. Dat sommige dingen voor velen moeilijk te begrijpen en te verklaren zijn is zonder meer een feit.

Maar men mag er vertrouwen in hebben dat het bestuur met alles wat in haar vermogen ligt zal trachten te bereiken wat voor haar leden en de wandelaar in het algemeen het beste is.

Wel moet men er van doordrongen zijn dat niet aan alle wensen voldaan kan worden, we moeten als bestuur het ALGEMEEN belang voor laten gaan.

Ook in de toekomst vragen we begrip van u voor de wat moeilijk te begrijpen zaken. We zijn altijd bereid om naar u te luisteren en met u te praten. Samen vinden we de weg die voor vele te bewandelen is.

Denk vooral niet dat alles kan blijven draaien zonder medewerking van velen.

Het bestuur is onderbezet, sommige posten zijn te zwaar belast voor een persoon. Alle commissies zijn nog niet compleet. Wat van veel groter belang is, is dat er op korte termijn een aantal vaste medewerkers nodig zijn voor de diverse posten.

Een aantal vaste oproepkrachten zou geen overbodige luxe zijn. Als u OLAT een geweldige vereniging vindt, vertaal dat dan eens daadwerkelijk uw medewerking te verlenen. Neem contact op met uw bestuurders, er is vast wel iets bij waarvoor u bijzonder geschikt bent.

Al is het maar voor een paar keer of misschien voor een jaar dat u de helpende hand toesteekt.

Op dit moment kan OLAT over een paar vaste medewerkers beschikken die zelfs nog geen lid zijn en die geen kilometer lopen. Ze zijn inzetbaar op diverse posten en vinden het mieters om er bij te horen. U OOK ?

Om u er van te overtuigen dat we dringend om medewerkers verlegen zitten, zal ik trachten u een wat duidelijker beeld te schetsen van de situatie.

Vanaf de oprichting had OLAT 7 bestuursleden en nog geen 50 leden. In het begin had men maar een paar marsen/tochten per jaar. Men had geen 100 deelnemers.

Het bestuur is in al die jaren niet vergroot, het ledental is inmiddels meer dan vertienvoudigd.

Thans kent men bij OLAT een aantal vaste evenementen. Op alle OLAT-evenementen tesamen moet men jaarlijks meer dan 7500 mensen verwerken.

OLAT heeft haar activiteiten uitgebreid met het volgende:

- * Een vaste winterserie van 5 tochten.
- * Een afdeling snelwandelen -wedstrijd en prestatie-
- * Clubreizen naar de Ardennen voor een GR. wandeling.
- * Verzorging tijdens de Vierdaagse van Nijmegen.
- * Overnachtingsmogelijkheden in de "Ganzenheuvel" tijdens de Vierdaagse van Nijmegen.
- * De Internationale Kempische Wandeldagen.
- * Een eigen boetiek met zeer veel artikelen voor de wandelaars en een behoorlijk groot aantal wandelgidsen voor de lange afstandpaden.
- * Reizen in clubverband naar buitenlandse wedstrijden.

* Trainingen en voorlichtingsbijeenkomsten.
(10 keer p.j.)

* En niet te vergeten het "OLAT-NIEUWS".

Dit en nog veel meer staat open voor zowel leden als niet leden. En dit alles staat onder leiding van ZES bestuursleden.

Beschouw dit vooral niet als een klaagzang, maar ben er van overtuigd dat, wil men in de komende decennia door blijven gaan met het organiseren van de thans bekende OLAT-evenementen er meer mensen hier voor nodig zijn.

Er is een duidelijk tekort aan mensen die zich voor een bepaald onderdeel willen inzetten, al dan niet met bestuursverantwoordelijkheid.

Dit alles in samenwerking met andere medewerkers.

Het is een schone zaak om voor OLAT te werken.

Kijk eens in de geschiedenis van onze vereniging.

We bieden al jaren voor iedereen de gelegenheid om van de wandelsport te genieten in al haar facetten.

Waar uw aandacht ook naar uit mag gaan, bij ons kunt u het vinden.

We hebben ongelooflijk veel te bieden voor elke leeftijd.

Welke vereniging heeft zoveel prachtige evenementen als wij ?

Overal komt men de naam OLAT tegen of het een winterserietocht is, een wedstrijd op nationaal- of op internationaalniveau, in kranten en in diverse clubbladen van zowel wandelsportverenigingen als van overkoppelende organen.

Binnen de Lange Afstandpaden neemt OLAT een vaste plaats in.

De busreizen met daaraan gekoppeld een Ardennenwandeling geeft OLAT bekendheid in België.

Zo kent men OLAT ook op de diverse andere wandelingen in den lande. (Kennedymarsen, Meerdaagse tochten, Lange afstanden en ga zo maar door).

Wie de naam OLAT niet is tegengekomen heeft niet veel gewandeld.

Wanneer een wandelsportvereniging zoveel te bieden heeft, en zo'n naamsbekendheid geniet, dan is het de taak van allen om er voor te zorgen dat we er nog eens 25 jaar aan vastknopen.

In het jaar 2017 moeten ze kunnen terugzien op een tijd waarbij de eerste 25 jaar verbleken bij hetgeen wat OLAT dan is en wat OLAT dan te bieden heeft.

Of dit wel of niet slaagt, in beide gevallen zijn we er met z'n allen debet aan.

Jos Koolen. (voorzitter)

